

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIII legislatura · primer període · número 42 · dimarts 25 de maig de 2021

TAULA DE CONTINGUT

---

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei d'estabilització de les treballadores i els treballadors del sector públic

202-00002/13

Tramitació pel procediment d'urgència

3

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre la feminització de la pobresa

250-00076/13

Rectificació del text presentat

3

Proposta de resolució sobre el restabliment dels serveis del consultori al barri del Poblenou de Sabadell

250-00082/13

Rectificació del text presentat

4

Proposta de resolució sobre l'avançament al primer trimestre del curs escolar de la resolució i la percepció de les beques i els ajuts del Ministeri d'Educació i Formació Professional per als alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu

250-00083/13

Presentació: GP PSC-Units

4

Proposta de resolució sobre la presència efectiva de les dones en la indústria audiovisual catalana

250-00084/13

Presentació: GP PSC-Units

5

Proposta de resolució sobre el servei de salut mental materna mare-bebè

250-00085/13

Presentació: GP PSC-Units

7

Proposta de resolució sobre la declaració del primer dimecres de maig com a dia mundial de la salut mental materna

250-00086/13

Presentació: GP PSC-Units

8

Proposta de resolució sobre el dret a l'avortament a les regions sanitàries de Lleida i Alt Pirineu - Aran

250-00087/13

Presentació: GP PSC-Units

9

Proposta de resolució sobre la cobertura del servei públic de salut en l'àmbit rural

250-00088/13

Presentació: GP PSC-Units

10

Proposta de resolució sobre la xarxa d'acollida d'urgència

250-00089/13

Presentació: GP PSC-Units

12

Proposta de resolució sobre l'establiment d'un sistema de pagament per l'ús de les carreteres espanyoles

250-00090/13

Presentació: GP VOX

13

Proposta de resolució sobre el toc de queda i les restriccions a la mobilitat 250-00091/13 Presentació: GP VOX	15
Proposta de resolució sobre la derogació de l'impost sobre les estades en establiments turístics 250-00092/13 Presentació: GP VOX	17
Proposta de resolució sobre les mesures per al relançament del sector del lleure nocturn 250-00093/13 Presentació: GP Cs	19
Proposta de resolució sobre la formació artística i les escoles de música 250-00094/13 Presentació: GP ECP	20
Proposta de resolució sobre la sisena hora als centres educatius públics d'alta complexitat 250-00095/13 Presentació: GP ECP	21
Proposta de resolució sobre la situació dels treballadors de Bic Graphic 250-00096/13 Presentació: GP PSC-Units	22
Proposta de resolució sobre la reforma del Codi penal i la llibertat de Pablo Hasél 250-00097/13 Presentació: GP CUP-NCG, GP ERC, GP JxCat, GP ECP	23
Proposta de resolució sobre el Conservatori Isaac Albéniz, de Girona 250-00098/13 Presentació: GP PSC-Units	25
Proposta de resolució sobre l'Escola Oficial d'Idiomes del Garraf 250-00099/13 Presentació: GP PSC-Units	27
Proposta de resolució de declaració de Catalunya com a zona de llibertat per a les persones LGBTIQ 250-00100/13 Presentació: GP ERC, GP PSC-Units, GP JxCat, GP CUP-NCG, GP ECP, GP Cs	27
3.10.85. Propostes de resolució per a crear comissions, subcomissions i grups de treball	
Proposta de resolució de creació d'una comissió d'estudi sobre els desplegament d'un sistema educatiu inclusiu a Catalunya 252-00005/13 Presentació: GP PSC-Units, GP CUP-NCG, GP ECP	35
Termini de presentació d'esmenes	37
3.30. Altres tramitacions	
3.30.04. Procediments relatius als informes del Síndic de Greuges	
Informe del Síndic de Greuges titulat <i>Detecció d'alumnat amb necessitats educatives específiques i ús de la reserva de plaça. Proposta de desplegament del Decret 11/2021</i> 360-00003/13 Presentació: síndic de Greuges	37

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals presentats al Registre General del Parlament.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7798

DL: B-20.066-1980

www.parlament.cat

4. Informació

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans

4.70.10. Altres comunicacions

Resolució del Síndic de Greuges sobre l'actuació de les administracions públiques amb relació als projectes d'implantació de diverses infraestructures d'energies renovables

337-00004/13

Presentació: síndic de Greuges

39

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei d'estabilització de les treballadores i els treballadors del sector públic

202-00002/13

TRAMITACIÓ PEL PROCEDIMENT D'URGÈNCIA

Sol·licitud: GP CUP-NCG, GP ERC, GP JxCat (reg. 2822).

D'acord amb l'article 107 del Reglament, se n'acorda la tramitació pel procediment d'urgència i la reducció a la meitat dels terminis.

Acord: Mesa del Parlament, 18.05.2021.

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre la feminització de la pobresa

250-00076/13

RECTIFICACIÓ DEL TEXT PRESENTAT

Reg. 2355 / Coneixement: Mesa del Parlament, 18.05.2021

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, comunica a la Mesa del Parlament que ha advertit l'errada següent en la proposta de resolució (tram. 250-00076/13) presentada el 5 de maig de 2021 i amb número de registre 01823.

On hi diu:

«Redactar, en un termini de tres mesos, un estudi d'Impacte de gènere de la crisi provocada per la Covid-19 que permeti posar en marxa un pla de xoc per a evitar que la càrrega de cures faci augmentar la desigualtat entre homes i dones, que l'ocupació femenina trigui més a recuperar-se i que augmenti la precarietat en els treballs que fan de manera majoritària les dones, com les treballadores d'atenció a la dependència, les dones que fan feines de neteja, les cambreres de pis dels hotels i les treballadores de la llar i de la restauració.»

Hi ha de dir:

«Redactar, en un termini de tres mesos, un estudi d'Impacte de gènere de la crisi provocada per la Covid-19 que permeti posar en marxa un pla de xoc per a evitar que la càrrega de cures faci augmentar la desigualtat entre homes i dones, que l'ocupació femenina trigui més a recuperar-se i que augmenti la precarietat en els treballs que fan de manera majoritària les dones, com les treballadores d'atenció a la dependència, les dones que fan feines de neteja, les cambreres de pis dels hotels i les treballadores de la llar i/o de la restauració, entre d'altres»

Palau del Parlament, 11 de maig de 2021

Alícia Romero Llano, portaveu GP PSC-Units

Proposta de resolució sobre el restabliment dels serveis del consultori al barri del Poblenou de Sabadell

250-00082/13

RECTIFICACIÓ DEL TEXT PRESENTAT

Reg. 2330 / Coneixement: Mesa del Parlament, 18.05.2021

A la Mesa del Parlament

Ignacio Martín Blanco, portaveu del Grup Parlamentari de Ciutadans, comunica a la Mesa del Parlament que ha advertit l'errada següent en la proposta de resolució (tram. 250-00082/13) presentada el 7.5.2021 i amb número de registre 02004.

A l'encapçalament, on hi diu:

«Proposta de resolució sobre l'obertura d'un nou consultori al barri Poblenou de Sabadell»

Hi ha de dir:

«Proposta de resolució sobre el restabliment dels serveis del consultori al barri Poblenou de Sabadell»

Palau del Parlament, 11 de maig de 2021

Ignacio Martín Blanco, portaveu GP Cs

Proposta de resolució sobre l'avançament al primer trimestre del curs escolar de la resolució i la percepció de les beques i els ajuts del Ministeri d'Educació i Formació Professional per als alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu

250-00083/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 2164 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 18.05.2021

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Esther Niubó Cidoncha, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre l'avançament de la resolució i percepció de les beques i ajuts per alumnat amb NESE del Ministeri d'Educació i Formació Professional al primer trimestre de curs escolar, per tal que sigui substanciada davant la comissió corresponent, amb el text següent:

Exposició de motius

Les beques i ajudes per alumnat amb Necessitat Específica de Suport Educatiu (NESE) del Ministeri d'Educació i Formació Professional del govern espanyol es regeixen pel Reial Decret 595/2015 de 3 de juliol. Són ajuts finalistes destinats tant a estudiants amb necessitats educatives especials en les etapes obligatòries com a estudiants d'estudis postobligatoris (batxillerat i FP) amb rendes baixes, per tal de finançar programes de reeducació pedagògica o del llenguatge, material didàctic i llibres de text, menjador o transport escolar. Aquests ajuts es dirigeixen a alumnat que presenta necessitats educatives especials derivades de discapacitat i trastorn greu de conducta, i a alumnat amb necessitat específica de suport educatiu associat a altes capacitats intel·lectuals. S'han de sol·licitar normalment entre agost i setembre de cada any.

No obstant, la resolució i la percepció d'aquests ajuts estatals a Catalunya s'acostuma a produir ja molt avançat el curs escolar, i ben sovint pot arribar a produir-se

amb el curs quasi finalitzat, entre el segon i tercer trimestre de l'any, o fins i tot iniciat el curs següent. Al maig de 2014, el Síndic de Greuges ja va obrir una actuació d'ofici sobre aquesta qüestió, perquè aquest endarreriment de la resolució impedeix que moltes famílies possiblement beneficiàries puguin fer ús dels recursos destinats a teràpies diverses durant el curs, la qual cosa perjudica clarament l'alumnat que en resta exclòs per la situació socioeconòmica del seu entorn, que els impedeix avançar el cost de molts tractaments. Un dels principals motius d'aquest endarreriment en la resolució és que, en el cas de Catalunya, la tramitació de la sol·licitud, la proposta de concessió, la seva resolució i el pagament la realitza l'administració autonòmica (en concret, l'Agència de Gestió i Ajuts Universitaris i de Recerca –AGAUR–, organisme depenent de la Secretaria d'Universitats i Recerca), la qual cosa fa que normalment les famílies catalanes, juntament amb les d'Andalusia, siguin de les darreres en pagar, amb mesos de diferència respecte la resta.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a agilitzar i modificar, si cal, el procés i/o calendari de tramitació de les beques i ajuts per alumnat amb NESE del Ministeri d'Educació i Formació Professional per tal que, a Catalunya, la seva resolució i percepció es realitzi, com a màxim, a finals del primer trimestre de cada curs escolar.

Palau del Parlament, 7 de maig de 2021

Alícia Romero Llano, Esther Niubó Cidoncha, diputades GP PSC-Units

---

Proposta de resolució sobre la presència efectiva de les dones en la indústria audiovisual catalana

250-00084/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 2165 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 18.05.2021

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Beatriz Silva Gallardo, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la presència efectiva de les dones en la indústria audiovisual catalana, per tal que sigui substanciada davant la comissió corresponent, amb el text següent:

Exposició de motius

Al preàmbul de la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes s'exposa que el dret fonamental de la igualtat de dones i homes constitueix un valor cabdal per a la democràcia i és una necessitat essencial en una societat democràtica moderna que vol eradicar el sistema patriarcal androcèntric i sexista. A fi d'assegurar d'una manera efectiva la igualtat de dones i homes la Llei 17/2015 considera essencial, entre d'altres aspectes:

- La representació i la participació paritària de dones i homes en tots els àmbits de presa de decisions.
- L'eliminació dels estereotips de gènere per a l'aplicació efectiva de la igualtat de dones i homes.
- La integració de la dimensió del gènere en totes les activitats i en totes les polítiques, en els mètodes i els instruments que afecten la vida quotidiana de la ciutadania.

Malgrat que la Llei 17/2015 en els seus articles 24, 25 i 32 s'ocupa de la presència de les dones en l'àmbit cultural, en l'àmbit dels mitjans de comunicació i l'àmbit laboral respectivament, la igualtat de dones i homes en aquests terrenys encara no és una realitat.

El cas concret del sector audiovisual català segueix estant afectat per una situació de desigualtat cap a les dones pel que fa a l'accés als càrrecs de responsabilitat, actualment només un 16% dels projectes cinematogràfics estan dirigits, escrits o produïts per dones, realitat que corrobora l'existència d'un escenari molt desfavorable pel desenvolupament creatiu del talent femení al nostre territori. Pel que fa als departaments de producció audiovisual, només un 26% tenen una dona al capdavant, en el cas dels càrrecs de difícil accés (fotografia, so, muntatge, composició musical i efectes visuals) aquest percentatge és del 9%.

Des de la seva constitució el 2017, l'Associació promotora de dones cineastes i de mitjans audiovisuals de Catalunya (Dones Visuals), formada per 239 dones professionals, defensa i promou la presència efectiva de les dones a la indústria audiovisual catalana.

Davant de les xifres exposades, Dones Visuals dissenya un Pla d'acció amb l'objectiu de revertir aquesta situació de desigualtat històrica, creient fermament que la igualtat d'oportunitats només arribarà si actuem de forma decidida i urgent.

Per la implantació del Pla d'acció, Dones Visuals va arribar a un acord amb el Govern de la Generalitat de Catalunya el juliol de 2017 amb l'objectiu de dotar dels recursos necessaris per dur a terme les activitats proposades durant el període 2017-2020. Aquest acord no s'ha materialitzat tal com estava previst.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Realitzar un estudi detallat de la situació de les dones professionals de l'audiovisual català en tots els àmbits del sector: formació, producció i exhibició i un estudi detallat dels continguts audiovisuals realitzats amb el suport de fons públics, institucions i televisions públiques. Aquest estudi continuat ha de permetre fer el seguiment de la participació de les dones en el sector, dels continguts i el disseny de les mesures d'acció positives per tal de fer complir la Llei 17/2015.
2. Incorporar una persona experta en perspectiva de gènere en la valoració dels projectes audiovisuals candidats a tenir suport de fons públics de la Generalitat de Catalunya, on s'inclouen també els projectes que es presenten a les comissions de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.
3. Complir l'acord del Govern de la Generalitat de Catalunya amb Dones Visuals per garantir l'aplicació del Pla d'acció.

Palau del Parlament, 3 de maig de 2021

Alícia Romero Llano, portaveu; Beatriz Silva Gallardo, diputada, GP PSC-Units

---

Proposta de resolució sobre el servei de salut mental materna mare-bebè

250-00085/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 2166 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 18.05.2021

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Assumpta Escarp Gibert, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Gemma Lienas Massot, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el servei de salut mental materna mare-bebè, per tal que sigui substanciada davant la comissió corresponent, amb el text següent:

Exposició de motius

Segons dades epidemiològiques, una de cada cinc mares presenta algun trastorn mental durant l'embaràs o el postpart. El 4% de les mares presenta un trastorn mental greu, el 10% presenta una depressió post-part i una de cada 1000 mares presenta una psicosi puerperal que requerirà ingrés hospitalari. Per a les mares amb un trastorn bipolar previ, el risc d'ingrés hospitalari és del 50% i el percentatge de les morts maternes durant el primer any postpart és del 20%.

A Catalunya, sobre 60.958 naixements el 2019 es calculen: 6.000 depressions post part, 12.000 casos de morbiditat psiquiàtrica durant l'embaràs i entre 60 i 120 ingressos en unitat psiquiàtrica durant les primeres setmanes o els primers mesos.

A Barcelona, sobre 12.560 naixements el 2019 es calculen: 1.250 depressions post part, 2.800 casos de morbiditat psiquiàtrica durant l'embaràs i entre 12 i 24 ingressos en unitat psiquiàtrica durant les primeres setmanes o els primers mesos.

Donades aquestes dades, el Departament de Salut de la Generalitat va inaugurar el 2018 a l'Hospital Clínic de Barcelona l'hospital de dia mare-bebè. Va desenvolupar una primera fase del servei de salut mental materna durant l'embaràs o després del part i es va comprometre a desenvolupar la segona fase en els anys següents. Aquesta segona fase permetrà l'hospitalització psiquiàtrica de les mares que ho requereixin, juntament amb el seu bebè, per tal que les mares que han de ser ingressades no s'hagin de separar de la seva criatura acabada de néixer, puguin establir-hi bé el vincle i puguin alletar, tal com es fa a molts països europeus (França, Alemanya, Anglaterra..).

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a desenvolupar la segona fase acordada de l'hospital de dia mare-bebè a l'Hospital Clínic, de manera que s'obri durant el període 2021-22 una unitat d'hospitalització psiquiàtrica mare-bebè per a mares amb trastorn mental que requereixin ingrés hospitalari i que aquesta unitat es faci seguint les recomanacions de les guies internacionals (*nice*: anglesa; *beyonblue*: australiana; *sign*: irlandesa).

Palau del Parlament, 6 de maig de 2021

Alícia Romero Llano, portaveu; Assumpta Escarp Gibert, Gemma Lienas Massot, diputades, GP PSC-Units

---

Proposta de resolució sobre la declaració del primer dimecres de maig com a dia mundial de la salut mental materna

250-00086/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITES

Reg. 2167 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 18.05.2021

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Assumpta Escarp Gibert, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Gemma Lienas Massot, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució per declarar el primer dimecres de maig el dia mundial de la salut mental materna, per tal que sigui substantiada davant la comissió corresponent, amb el text següent:

Exposició de motius

La salut mental de les mares és necessària per al desenvolupament i creixement dels fills i filles. Moltes dones pateixen i experimenten emocions negatives enfront dels nombrosos canvis vitals de l'embaràs i el post-part. El 25% de les embarassades experimenta alguna mena de malestar psíquic significatiu.

L'estrès i la malaltia mental materna poden afectar directament el fetus i els nou-nats amb impacte sobre el seu desenvolupament físic, cognitiu i emocional, que pot perdurar en el temps.

L'atenció i les cures cap a la salut mental de la mare proporcionen el suport necessari perquè les dones puguin ampliar els seus recursos i capacitats personals, adaptar-se millor a aquests desafiaments, vincular-se afectivament amb el seu bebè, alimentar-lo i cuidar-lo. Per això, cuidar la salut mental de les mares suposa millorar la salut de la societat actual i futura.

Qualsevol dona amb independència de la seva edat, nivell econòmic, cultural i ètnia pot desenvolupar un trastorn mental durant l'embaràs i el post-part. Una de cada 7 dones que són mares per primera vegada experimentarà algun trastorn ansios o de l'estat d'ànim durant l'embaràs o el post-part. Ens referim a la depressió perinatal, l'ansietat, el trastorn obsessiu-compulsiu, la bipolaritat i la psicosi post-part. A més, factors com la malaltia mental prèvia personal o familiar, la pobresa, la desnutrició, les infeccions i la violència també suposen un risc afegit.

L'estigma social que identifica la malaltia mental en aquest període amb ser «una mala mare», la idealització de la maternitat i els dèficits en la formació especialitzada dels professionals en aquest àmbit, fan que la salut mental de les mares no sigui tinguda en compte i que no s'avalui, ni s'atengui, d'una manera semblant a com es fa amb la salut física en la gestació.

Diverses organitzacions de Salut Mental Perinatal a tot el món (*Maternal Mental Health Alliance* i *l'Alianza Iberoamericana de Salud Mental Materna*) han iniciat una campanya perquè es declari el primer dimecres de maig el dia mundial de la Salut Mental Materna.

És necessari conscienciar els governs i la població d'aquesta qüestió, i aconseguir inversions destinades a millorar la salut mental materna.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a fer seva i impulsar aquesta campanya per tal que el primer dimecres de maig sigui considerat el dia mundial de la salut mental materna.

Palau del Parlament, 6 de maig de 2021

Alicia Romero Llano, portaveu; Assumpta Escarp Gibert, Gemma Lienas Massot, diputades, GP PSC-Units

---

Proposta de resolució sobre el dret a l'avortament a les regions sanitàries de Lleida i Alt Pirineu - Aran

250-00087/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 2168 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 18.05.2021

A la Mesa del Parlament

Alicia Romero Llano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Assumpta Escarp Gibert, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Gemma Lienas Massot, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Òscar Ordeig i Molist, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Judit Alcalá González, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Sílvia Romero Galera, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el dret a l'avortament a Lleida i Pirineus, per tal que sigui substanciada davant la comissió corresponent, amb el text següent:

Exposició de motius

L'any 1985 es va aprovar la Llei Orgànica 9/1985, que despenalitzava l'avortament, coneguda com la llei dels tres supòsits: el terapèutic, el criminològic i l'eugenèsic.

L'any 2010 es va aprovar la Llei Orgànica 2/2010 que, a més d'ampliar els supòsits, permetia a les dones de 16 i 17 anys avortar sense el consentiment familiar, malgrat que cinc anys més tard, la Llei Orgànica 11/2015 del govern Rajoy va suprimir aquest últim punt.

A dia d'avui, onze anys després de l'entrada en vigor d'aquesta llei, la xarxa de serveis públics de salut de Catalunya continua externalitzant l'avortament voluntari a empreses privades i negant a moltes dones la possibilitat d'avortar als seus propis territoris. En especial, trobem grans desigualtats dins dels territoris rurals. A les regions sanitàries de Lleida i Pirineus la interrupció voluntària de l'embaràs mitjançant el mètode farmacològic es fa actualment a l'HUAV (Lleida ciutat), l'Hospital Comarcal del Pallars (Tremp) i als CAP de Balaguer, Tàrraga, Mollerussa i Borges Blanques. En cap centre sanitari públic ni privat d'aquestes regions sanitàries es pot accedir a l'avortament quirúrgic perquè no s'ofereix enlloc. Les dones dels Pirineus fins fa una setmana es veien obligades a fer un llarg trajecte per exercir el seu dret a l'avortament, ja que tampoc no s'oferia l'opció farmacològica.

Darrerament, les forces polítiques al cap del Departament de Salut han justificat i apostat pel fet de recórrer a la sanitat privada per dur a terme les intervencions quirúrgiques lligades a les demandes d'avortament voluntari, tot assenyalant la manca d'inversions en el sistema de salut públic estatal o escudant-se en la problemàtica de l'objecció de consciència.

A més de complir i fer complir la llei, el sistema públic de salut ha de blindar-se davant els interessos de l'Església i dels lobbys sanitaris privats, evitant-ne qualsevol interferència en les decisions relacionades amb els nostres drets sexuals i reproductius.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Assignar els recursos humans i materials necessaris per tal que la interrupció voluntària de l'embaràs, en tots els supòsits que marca la llei, sigui possible tant a la demarcació de Lleida i Pirineus com a la resta de la xarxa hospitalària i de salut pública de Catalunya.
2. Preservar el dret a l'avortament als centres públics, això és, evitar la derivació a centres sanitaris privats per falta de recursos propis i sense que això suposi un detriment en el dret a l'objecció de consciència dels metges i metgesses. Cal poder planificar i garantir el dret a l'avortament en tots els centres hospitalaris.
3. Establir un programa d'educació afectiva i sexual de 3 a 16 anys obligatori a tots els centres educatius de Catalunya, tal com estableix la Llei Orgànica 3/2020, de 29 de desembre, per la que es modifica la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació.

Palau del Parlament, 6 de maig de 2021

Alícia Romero Llano, portaveu; Assumpta Escarp Gibert, Gemma Lienas Masot, Òscar Ordeig i Molist, Judit Alcalá González, Sílvia Romero Galera, diputats, GP PSC-Units

---

Proposta de resolució sobre la cobertura del servei públic de salut en l'àmbit rural

250-00088/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 2169 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 18.05.2021

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu, Assumpta Escarp Gibert, diputada, Sílvia Romero Galera, diputada, Òscar Ordeig i Molist, diputat, Judit Alcalá González, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la cobertura del servei públic de salut en l'àmbit rural, per tal que sigui substanciada davant la comissió corresponent, amb el text següent:

Exposició de motius

El Ple del Parlament va debatre el 24 d'octubre de 2019 la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la cobertura del servei públic de salut en l'àmbit rural, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Com a resultat, es va publicar al Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya la Moció 121/XII del Parlament de Catalunya, sobre la cobertura del servei públic de salut en l'àmbit rural.

Un sistema sanitari públic, de proximitat i de qualitat és un actiu fonamental en les polítiques contra el despoblament. A les zones rurals i de muntanya de Catalunya es requereix l'adopció de polítiques específiques per garantir i ajustar la prestació de serveis sanitaris a les característiques demogràfiques de la població de referència.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

1. El Parlament de Catalunya planteja la necessitat que el Govern disposi d'un projecte integral de país, amb accions i finançament concrets, per a contrarestar la

despoblació, l'empobriment i l'envelliment que pateixen moltes de les comarques rurals de Catalunya.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

2. Intensificar i accelerar les tasques de la Comissió Interdepartamental sobre Despoblament Rural per a analitzar i fer propostes per a afrontar la despoblació, potenciant el desenvolupament econòmic i social i garantint els serveis públics de salut per a atendre a la realitat demogràfica.

3. Continuar treballant per a donar resposta als reptes actuals i futurs en salut, fruit dels canvis demogràfics i socials, incorporant la planificació sanitària en la planificació global del Govern com a instrument de col·laboració per a millorar la salut de la població.

4. Elaborar, per mitjà del Departament de Salut, mesures concretes d'actuació per a millorar l'accessibilitat dels serveis sanitaris rurals, establint un calendari d'actuació i els recursos necessaris, amb la previsió d'una primera dotació en el projecte de pressupostos per al 2020.

5. Valorar la reorganització de les plantilles de facultatius i infermeria per a reforçar l'atenció primària i comunitària en el medi rural, fent un estudi de les zones i les places de difícil cobertura, i del nombre de jubilacions que es produiran en els propers cinc anys en el territori.

6. Promoure, en els sistemes de selecció i contractació, i en els àmbits de negociació col·lectiva que correspongui, facilitats per a la cobertura de les places de medicina familiar i comunitària i d'especialistes que siguin determinades com a prioritàries per la dificultat d'ésser cobertes, d'acord amb l'estudi a què fa referència la lletra e.

7. Introduir, dins la determinació d'una plaça com a prioritària per difícil cobertura, els elements següents:

1r. La flexibilització de les retribucions, establint un complement retributiu específic per lloc de difícil cobertura.

2n. Els contractes no inferiors a un any.

3r. L'accés a plans de formació continuada amb planificació d'estades en altres centres assistencials.

4t. L'estudi d'altres mecanismes o incentius que permetin l'adhesió dels professionals a les places de l'àmbit rural.

8. Avançar en l'aplicació de mecanismes, com ara la telemedicina, que permetin combatre l'aïllament professional de l'àmbit rural.

9. Establir nous mecanismes i noves eines de comunicació i interrelació entre professionals i centres assistencials de segon i tercer nivell, de manera que es prestin millors serveis i es puguin evitar desplaçaments innecessaris dels pacients.

10. Prestigiar la figura del metge rural i continuar vetllant perquè els metges interns residents (MIR) facin la rotació en àmbits rurals que estableix llur programa oficial de l'especialitat.

11. Establir nous mecanismes de col·laboració entre els centres de referència hospitalari i els centres assistencials i hospitalaris de l'àmbit rural, per tal que els especialistes es desplacin uns dies determinats per a donar cobertura des de la proximitat i estalviar desplaçaments als pacients.

12. Establir una delegació de salut i gerència del Servei Català de la Salut a l'Alt Pirineu, atès que és l'única vegueria en què no n'hi ha.

13. Elaborar i difondre un protocol de prevenció i actuació, en l'àmbit sanitari, per a situacions d'assetjament i desprotecció que pot patir el personal mèdic, sanitari no facultatiu i no sanitari que duu a terme la seva activitat en els centres de treball del Departament de Salut.

Palau del Parlament, 6 de maig de 2021

Alícia Romero Llano, portaveu; Assumpta Escarp Gibert, Sílvia Romero Galea, Òscar Ordeig i Molist, Judit Alcalá González, diputats, GP PSC-Units

Proposta de resolució sobre la xarxa d'acollida d'urgència

250-00089/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 2170 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 18.05.2021

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Rosa Maria Ibarra Ollé, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Gemma Lienas Massot, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la xarxa d'acollida d'urgència, per tal que sigui substanciada davant la comissió corresponent, amb el text següent:

Exposició de motius

Les dones en situació de violència masclista, i els fills i filles d'aquestes dones, que necessiten ajuda de manera immediata han de disposar d'un servei d'acollida temporal per tal de garantir-ne la seguretat personal.

Aquest espai d'acollida ha de permetre que es puguin prendre aquelles decisions més adequades per sortir de la situació de violència viscuda. Ha de ser, doncs un espai segur, es a dir, que vetlli per la integritat i seguretat física de la dona i les seves filles i fills, i ha de permetre també l'estabilitat emocional. Ha de ser un espai que permeti prendre decisions i des del qual es pugin endegar les diferents gestions que hagi de fer la dona durant la seva estada al servei.

Aquesta xarxa depèn dels diferents municipis, amb la qual cosa no està ben resolta, ja que molts no compten amb els recursos necessaris, tant econòmics, com de personal. Per aquesta raó, sovint les dones en situació de violència masclista que necessiten un lloc d'acollida immediata es troben ubicades en centres que no reuneixen les condicions (albergs, hostals, pensions...) ni per a elles ni per als seus fills i filles. D'altra banda, tot i que l'estada en aquests centres hauria de ser per un període màxim de 15 dies fins que puguin passar a una a casa d'acollida, sovint aquest període es pot dilatar fins a 3 mesos. Tot plegat representa una revictimització per a les dones.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a ampliar la xarxa de centres d'acollida d'urgència generant una xarxa per tot el territori d'acord amb els Ajuntaments.

Palau del Parlament, 6 de maig de 2021

Alícia Romero Llano, portaveu; Rosa Maria Ibarra Ollé, Gemma Lienas Massot, diputades, GP PSC-Units

---

Proposta de resolució sobre l'establiment d'un sistema de pagament per l'ús de les carreteres espanyoles

250-00090/13

PRESENTACIÓ: GP VOX

Reg. 2217 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 18.05.2021

A la Mesa del Parlamento

Joan Garriga Doménech, portavoz, Antonio Gallego Burgos, portavoz adjunto, Andrés Bello Sanz, diputado del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución sobre el establecimiento de un sistema de pago por uso de las carreteras españolas, para que sea sustanciada ante [la] Comissions, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

La pandemia del Covid 19 y la gestión de la crisis llevada a cabo por el Gobierno Nacional ha provocado la desaparición de cientos de miles de empleos, la destrucción de más de 200.000 empresas y, por supuesto, el trágico fallecimiento de alrededor de 100.000 personas en España.

Nuestra nación se encuentra inmersa en una emergencia social y económica sin precedentes en la historia reciente. Todos nos hemos visto afectados de una u otra manera por la pandemia, especialmente innumerables familias han visto mermados sus ingresos como consecuencia de las restricciones que han expropiado de hecho el derecho al trabajo de millones de españoles, sin compensación ni abono de justo precio.

Para dar respuesta a la emergencia sanitaria, social y económica generada por la pandemia, la Unión Europea ha puesto en marcha un mecanismo para otorgar fondos que, por sentido común y de la justicia, deberían ir dirigidos a paliar las consecuencias de la crisis reconstruyendo la economía de los estados miembros; si bien pueden acabar siendo destinados a transformar las economías con arreglos a criterios y prejuicios ideológicos.

Dichos fondos están condicionados a que los estados miembros acometan una serie de reformas ligadas a la reducción del déficit y la puesta en marcha de proyectos dirigidos a premiar y fomentar la llamada «transición ecológica», las políticas climáticas, de digitalización o de igualdad de género, entre otros.

En el caso de España, el Gobierno del Partido Socialista y Unidas Podemos ha presentado el Plan de Recuperación, Transformación y Resiliencia en el que se recogen diversas medidas a implementar para poder recibir los fondos europeos. Muchas de estas medidas, y a pesar del intento de ocultación durante la campaña electoral de las elecciones de la Comunidad de Madrid, implican un aumento de diferentes figuras tributarias y la creación de otras nuevas figuras impositivas.

Unas de las más polémicas es la contenida en el apartado segundo de dicho plan, donde se recoge un genérico «se revisará la financiación de las vías de alta capacidad y se establecerá un sistema de ingresos que garantice los fondos necesarios para la conservación de la red viaria estatal», que puede generar confusión, pero que es aclarado más adelante cuando dice que «es preciso desarrollar un sistema de pago por uso de la red de vías de alta capacidad que permita cubrir los costes de mantenimiento e integrar las externalidades negativas del transporte por carretera como sucede en el resto de las infraestructuras».

Con casi cuatro millones de españoles en paro y más de cuatrocientos mil en ERTE, el Gobierno de la Nación ha decidido atacar directamente el bolsillo de las familias y de todos los que necesitan desplazarse por carretera para trabajar. Pretenden además que todos los españoles paguen por algo que ya está gravado a través del Impuesto sobre Vehículos de Tracción Mecánica (IVTM) o por otros impuestos como es el caso del transporte, tal y como recuerda la Confederación Española de

Transporte de Mercancías al afirmar que «El transporte por carretera ya contribuye a las arcas del Estado con más de 11.000 millones de euros anuales procedentes del pago del impuesto especial de hidrocarburos. La implantación de nuevos peajes tendría efectos negativos inmediatos en la competitividad de toda la economía española, encareciendo el precio de nuestros productos, dificultando su exportación como consecuencia de nuestra situación periférica y lastrando la producción y el consumo».

Esta propuesta no es nueva. Durante la primera legislatura del Partido Popular de Mariano Rajoy, ya se planteó implementar un gravamen similar, sin que finalmente llegara a materializarse.

La coalición de gobierno PSOE y UP dijo llegar para defender la universalidad del acceso a los servicios públicos, aumentar la presión fiscal sólo a los ricos y poner en marcha un escudo social para que «nadie quede atrás». Ahora, se justifica en la supuestamente tan necesaria y urgente transición ecológica que desincentive el uso de modalidades de transporte contaminantes para llevar a cabo lo que, de facto, será un auténtico ataque al bolsillo de las clases medias y trabajadoras.

Mientras que algunos usan los privilegios que les dan sus responsabilidades institucionales para viajar de forma abusiva en aviones privados y en grandes caravanas de vehículos oficiales, pretenden imponer a todos los españoles un nuevo modelo económico basado en la pobreza y la falta de libertad de una mayoría para mantener los privilegios de unos pocos a través de nuevos peajes, impuestos y tasas verdes.

Lejos de ser un bien de lujo, la inmensa mayoría de familias españolas, los trabajadores y muy especialmente los autónomos y las empresas de transporte necesitan del acceso en las condiciones más favorables posibles a estas infraestructuras. Por ello, se hace necesario reprobador esta decisión que busca satisfacer la voracidad recaudatoria del gobierno y, especialmente, maquillar ante la UE unas cuentas públicas nacionales insostenibles a costa de quitar más dinero a los que lo necesitan más que nunca, en vez de hacerlo a costa del recorte del gasto político ineficaz que mantienen las administraciones a nivel nacional y autonómico.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de VOX en Cataluña presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

1. El Parlamento de Cataluña se muestra contrario al establecimiento de un sistema de pago por uso en cualquiera de las carreteras españolas, sean gestionadas por el estado, las comunidades autónomas, o entidades locales.

2. El Parlamento de Cataluña se muestra contrario al establecimiento de nuevas tasas o tributos, así como al aumento de los ya existentes a los vehículos y medios de transporte.

3. El Parlamento de Cataluña insta al Consejo de Gobierno para que a su vez inste al Gobierno de la Nación a paralizar todas las medidas recogidas en el Plan de Recuperación, Transformación y Resiliencia que puedan suponer el establecimiento de un sistema de pago por uso en la red de carreteras del estado y aquellas gestionadas por las comunidades autónomas o entidades locales.

4. El Parlamento de Cataluña insta al Consejo de Gobierno para que a su vez inste al Gobierno de la Nación a paralizar el establecimiento de nuevas tasas o tributos, así como al aumento de los ya existentes a los vehículos y medios de transporte.

Palacio del Parlamento, 10 de mayo de 2021

Joan Garriga Doménech, portavoz; Antonio Gallego Burgos, portavoz adjunto; Andrés Bello Sanz, diputado, GP VOX

Proposta de resolució sobre el toc de queda i les restriccions a la mobilitat

250-00091/13

PRESENTACIÓ: GP VOX

Reg. 2239 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 18.05.2021

A la Mesa del Parlamento

Joan Garriga Doménech, portavoz, Antonio Gallego Burgos, portavoz adjunto del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución sobre el toque de queda y las restricciones a la movilidad en Catalunya, para que sea sustanciada ante [la] Comissions, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

El 14 de marzo de 2020, el Gobierno de la Nación decretó el estado de alarma en todo el territorio nacional. Meses después de que finalizara, el Gobierno volvió a establecer un estado de alarma por un periodo de 6 meses, que dejaba a discreción de los gobiernos autonómicos la imposición de toques de queda y restricciones a la libre circulación dentro de los márgenes establecidos por el propio Real Decreto.

Dichos estados de excepción, que dejaban en suspenso y restringían derechos fundamentales y libertades públicas en contra de la Constitución, levantaron en su momento la suspicacia y el rechazo de un amplio sector de la población. Además, generaron serias dudas legales entre quienes consideraban los sucesivos reales decretos de estados de alarma como estados de excepción encubiertos, hasta el punto de que fueron recurridos ante el Tribunal Constitucional por su dudosa legalidad, encontrándose aún a la espera de resolución, por el partido político VOX.

A cinco días de que decaiga el estado de alarma, el Gobierno ha roto definitivamente con el principio de respuesta sanitaria nacional y unidad de acción en la lucha contra el virus dejando a la absoluta discreción de las comunidades autónomas la declaración de toques de queda y de nuevas restricciones de derechos fundamentales y libertades individuales.

La principal consecuencia de este nuevo Real Decreto-Ley –no convalidado ni discutido por el Congreso de los Diputados, sede de la soberanía nacional– es una manifiesta desigualdad entre españoles de distintos territorios, donde sus derechos y libertades varían según la parte del territorio en la que se encuentren, algo que está muy lejos de respetar el artículo 14 de la Constitución Española.

El gobierno balear ha sido el primero en valerse de este instrumento para proceder a la restricción de derechos y a la prolongación del toque de queda; sin que a estos efectos sea relevante la provisional autorización del Tribunal Superior de Justicia de las Islas Baleares.

Esta sucesión de decisiones de los gobiernos nacional y autonómicos han llevado a que, durante meses, los españoles hayamos tenido que soportar cómo las autoridades autonómicas, ante la dejación de responsabilidades del Gobierno de la Nación, han restringido derechos constitucionales como el derecho a la libre circulación y residencia, el derecho de reunión o manifestación, la libertad de culto y el derecho al trabajo y a la libertad de empresa.

Estas restricciones han tenido como consecuencia que cientos de miles de españoles hayan sido privados de su derecho al trabajo, ocasionando pérdidas millonarias que no han sido compensadas por aquellos que han tomado estas decisiones desproporcionadas y, en muchas ocasiones, sin una base científica o sanitaria solvente.

En este año de pandemia, más de 620.000 españoles han perdido su empleo, alcanzando la escalofriante cifra de cuatro millones de parados y más de medio millón aún en Expedientes de Regulación Temporal de Empleo. Tal y como atestigua la evolución de personas en ERTE y como ha afirmado el ministro de Inclusión,

Seguridad Social y Migraciones, José Luis Escrivá, existe una estrecha correlación entre las restricciones a la movilidad y la cantidad de españoles en ERTE, que aún no pueden trabajar y mantienen la incertidumbre de si podrán regresar a sus puestos de trabajo.

Con el fin del Estado de Alarma previsto para el 9 de mayo, y a la espera de la decisión del Tribunal Constitucional en relación a los recursos interpuestos, es necesario que las Administraciones Públicas de España acaben con las restricciones de movilidad y los toques de queda arbitrarios que desde el primer momento han generado dudas sobre por su afectación directa a los derechos fundamentales de los españoles.

España tiene que protegerse, pero no debe detenerse. Pasado un año desde el inicio de la pandemia, a las puertas de una temporada de verano crucial para muchos sectores estratégicos de nuestro país, como la hostelería o el turismo, es urgente acabar con las restricciones al trabajo y devolver a las empresas la libertad para trabajar.

A pesar de que el ritmo de vacunación debería ser más elevado, hoy tenemos más de cinco millones de españoles con la pauta completa de vacunación –incluyendo a un amplio porcentaje de la población más vulnerable– y más de doce millones de personas han recibido su primera dosis.

Además, la comparativa entre regiones de España, e incluso con otros países europeos durante este año, ha demostrado que el endurecimiento de los cierres de la hostelería y de las restricciones a la movilidad no sigue necesariamente una proporción directa con la evolución de los datos sanitarios de Covid-19. En muchos casos, medidas más duras sostenidas en el tiempo no han resultado en menores datos de contagios o de fallecimientos por coronavirus.

Finalmente, desde el prisma jurídico-legal, existen abundantes argumentos para que las administraciones autonómicas se abstengan de mantener este tipo de restricciones.

Por un lado, las medidas para la gestión de la pandemia posteriores a la regulación establecida en el Real Decreto 926/2020, de 25 de octubre, por el que se declara el estado de alarma para contener la propagación de infecciones causadas por el SARS-CoV-2, no pueden subsumir las previsiones del régimen excepcional contenidas en éste, mediante la aplicación de dicho estado, previsto en la Ley Orgánica 4/1981, de 1 de junio, de los estados de alarma, excepción y sitio.

Además, las medidas que restringen o limitan los derechos fundamentales consagrados en los artículos 14 a 29 y 30.2 de la Constitución, por tal razón, están necesariamente sujetas a reserva de ley orgánica, de conformidad con el art. 81 de la Constitución. Tales medidas no constituyen un desarrollo normativo que, por su contenido, pueda ampararse en la Ley Orgánica 3/1986, de 14 de abril, de Medidas Especiales en Materia de Salud Pública.

En definitiva, las disposiciones de las comunidades autónomas no pueden vulnerar las competencias estatales establecidas en el art. 149.1.1ª («regulación de las condiciones básicas que garanticen la igualdad de todos los españoles en el ejercicio de los derechos y en el cumplimiento de los deberes constitucionales»); 16.ª («bases y coordinación general de la sanidad») y 18.ª («bases del régimen jurídico de las Administraciones Públicas») de la Constitución.

En especial es necesario reafirmar la competencia estatal exclusiva sobre las «bases y coordinación general de la sanidad» ex artículo 149.1.16.ª de la Constitución y su carácter básico.

Hasta el momento en que las Cortes Generales, depositarias de la soberanía nacional, materialicen la devolución al Estado de las competencias en sanidad, las comunidades autónomas ostentan únicamente competencias de «desarrollo legislativo» y «ejecución» de la legislación sanitaria básica del Estado, de acuerdo con lo previsto en sus respectivos Estatutos –para las Islas Baleares, el artículo 30.48 de su

norma estatutaria. En cualquier caso, las leyes autonómicas deben pues adecuarse a lo dispuesto en la legislación estatal básica.

En todo caso, más allá de las cuestiones de orden estrictamente jurídicas, es inadmisibles que, finalizado el estado de alarma, las Comunidades Autónomas empleen instrumentos de discutible legalidad, para mantener limitaciones a la libre circulación y residencia de los españoles, restricciones a la libertad de culto o el derecho de reunión pacífica y sin armas, así como restricciones arbitrarias a la libertad de empresa y de actividad o el derecho al trabajo.

Todas estas razones ponen de manifiesto la necesidad de a poner fin todas las medidas que, con dudosa base legal, han suspendido los derechos y libertades de los españoles y han supuesto la ruina de cientos de miles de compatriotas.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlamento de Catalunya insta al Gobierno a:

Primero. No imponer ningún toque de queda ni restricciones a la movilidad en el territorio de la región o medidas que afecten a los derechos fundamentales de los catalanes.

Segundo. Permitir que los establecimientos hosteleros, locales comerciales y cualquier otro tipo de actividad pueda abrir conforme al horario y condiciones de su licencia de actividad, sin perjuicio de las medidas de ordenamiento del espacio que puedan ser temporalmente necesarias para evitar aglomeraciones y contactos estrechos dentro de los establecimientos y de las medidas de protección sanitaria personal.

Tercero. Instar al Gobierno de la Nación a no imponer nuevas restricciones que afecten a derechos fundamentales de los españoles.

Palacio del Parlamento, 11 de mayo de 2021

Joan Garriga Doménech, portavoz; Antonio Gallego Burgos, portavoz adjunto, GP VOX

Proposta de resolució sobre la derogació de l'impost sobre les estades en establiments turístics

250-00092/13

PRESENTACIÓ: GP VOX

Reg. 2341 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 18.05.2021

A la Mesa del Parlament

Joan Garriga Doménech, portaveu, Antonio Gallego Burgos, portaveu adjunt, Isabel Lázaro Pina, diputada del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució per la derogació del impost sobre les estàncies en establiments turístics, per tal que sigui substanciada davant [la] Comissions, amb el text següent:

Exposició de motius

A día de hoy el impacto económico del turismo en Catalunya representa el 12% del PIB y casi el 14% del empleo de Catalunya.

El capítulo VI de la ley 5/2017, de 28 de marzo (DOGC 7340, de 30 de marzo de 2017), regula un Impuesto autonómico sobre las estancias en establecimientos turísticos exigible en todo el territorio de Catalunya. Así las cosas, desde el año 2017 Catalunya cuenta un impuesto propio que grava la capacidad económica de las personas físicas que quieran hospedarse en un establecimiento turístico de la Comunidad Autónoma.

La Generalitat de Catalunya, a través de la Ley 5/2020, de 29 de abril, de medidas fiscales, financieras, administrativas y del sector público, aprobó un importante aumento este impuesto, de tal manera que el incremento de la tarifa se elevaba hasta un 33%, moviéndose la tarifa entre los 0,65 euros y 2,25 euros por pernoctación y que se situará entre 1 euro y 3,5 euros por persona y noche y que para la ciudad de Barcelona se había consensuado que podría incrementarse con un recargo de 4 euros. El Govern pretendía recaudar con esta medida 73.8 millones de euros, según los propios presupuestos de la Generalitat de Catalunya.

En noviembre de 2020 se publicó el Decreto ley 36/2020, de 3 de noviembre, de medidas urgentes en el ámbito del impuesto sobre las estancias en establecimientos turísticos y del impuesto sobre la renta de las personas físicas (DOGC 8264, de 5.11.2020), por el cual a partir del 1 de junio de 2021 entrará en vigor el incremento de la tasa turística en Catalunya, y la aplicación del recargo en la ciudad de Barcelona.

Siendo el sector turístico un sector estratégico y uno de los motores más importantes de la economía catalana no se comprende bien la aplicación de este impuesto, y menos aún un aumento del mismo, resultando claramente perjudicial para la promoción del turismo y el mantenimiento o creación del empleo que éste promueve en Catalunya.

En este sentido, como consecuencia directa de la pandemia, la Generalitat estima que el sector turístico catalán perderá unos 15.000 millones de euros en ingresos sólo en este primer semestre del año. A mayor abundamiento, a los datos económicos tan negativos hay que añadir la pérdida de riqueza de nuestros conciudadanos y el aumento de costes en términos de desempleo. Con todos estos antecedentes, más las previsiones a la baja del turismo en los próximos meses, la repercusión de este impuesto, inexistente en la mayoría de comunidades autónomas de España, evidencia un claro perjuicio para todo el sector turístico catalán y así lo han manifestado sus principales organizaciones empresariales en diversas ocasiones.

Si el artículo 24 de la Ley 5/2017 establece que los ingresos derivados del impuesto, mal llamado “Tasa turística”, se destinarán a la dotación del Fondo para el fomento del turismo descritos en el artículo 49 del mismo cuerpo legal, la realidad nos ha delatado otro resultado. Pues en efecto, la aplicación de este impuesto más allá de promover un beneficio para el fomento del turismo origina un efecto totalmente contrario a su promoción básicamente por dos motivos: los turistas optan por elegir otras zonas turísticas para llevar a cabo sus vacaciones, y lo recaudado no tiene ninguna repercusión directa en los empresarios y empresas del sector.

Por tanto, la naturaleza o fin de este impuesto se ve desvirtuada atendiendo a la pérdida de turistas en nuestra comunidad en perjuicio de los empresarios y los trabajadores del sector, dejando a Catalunya en inferioridad de condiciones en términos de competitividad de mercado respecto a otras zonas del mercado interno español y también con respecto a destinos turísticos internacionales como Croacia, Grecia o nuestra vecina Portugal.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

Primero. Derogar el Impuesto sobre las estancias en establecimientos turísticos, regulados en el Capítulo VI de la Ley 5/2017 de 28 de marzo y como consecuencia no contemplarlo en la próxima Ley de Presupuestos de la Generalitat, con el fin de potenciar el sector turístico tan importante para nuestra comunidad y no generar agravios comparativos con otras regiones españolas.

Palau del Parlament, 11 de maig de 2021

Joan Garriga Doménech, portaveu; Antonio Gallego Burgos, portaveu adjunt; Isabel Lázaro Pina, diputada, GP VOX

Proposta de resolució sobre les mesures per al relançament del sector del lleure nocturn

250-00093/13

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 2343 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 18.05.2021

A la Mesa del Parlamento

Ignacio Martín Blanco, portavoz, Joan García González, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución de medidas de relanzamiento para el sector del ocio nocturn gravemente afectado por la pandemia de la Covid-19, para que sea sustanciada ante la Comisión correspondiente, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

Las restricciones sanitarias impuestas por las diferentes administraciones al sector del ocio nocturno a causa de la Covid-19 están teniendo un impacto económico muy negativo en el sector, con el agravante que desde el Govern de la Generalitat y desde el Gobierno de España no se han acompañado de medidas de ayuda económica al sector.

La situación de crisis sanitaria ha hecho que alrededor de un 60% de las empresas de ocio nocturno en toda España hayan sido abocadas a la quiebra, al no poder abrir sus locales desde el mes de marzo de 2020.

Hemos de tener en cuenta que, aunque este tipo de ocio supone una parte muy importante de la economía nacional (al representar el 1,8% del PIB con un total de 25.000 empresas que generan cerca de 300.000 puestos de trabajo que viven del sector) y es estratégico para el turismo del país, se le pretende cerrar sin dar explicaciones a los empresarios, sin planificar su futuro y sin haber acordado absolutamente nada con las administraciones poniendo en riesgo el patrimonio, las empresas, los trabajadores y sus familias.

Con el levantamiento del estado de alarma hemos podido comprobar el descontrol de fiestas ilegales, sin medidas de seguridad ni protocolos para evitar los contagios. Estos sucesos que ponen en peligro la salud pública se podrían evitar si los negocios de ocio nocturno abriesen sus locales cumpliendo con la normativa establecida para evitar los contagios.

Es por todo ello, que el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Govern de la Generalitat a:

1. Idear y presentar, a la máxima brevedad posible, un plan de ayudas para el sector del ocio nocturno con la finalidad de garantizar la viabilidad de estas empresas.
2. Presentar un plan de acción de apertura de los locales de ocio nocturno de Cataluña con la finalidad de evitar el descontrol de las fiestas ilegales, que incorpore medidas que garanticen las distancias de seguridad y eviten el riesgo de contagio por contacto.

Palacio del Parlamento, 11 de mayo de 2021

Ignacio Martín Blanco, portavoz; Joan García González, diputado, GP Cs

---

Proposta de resolució sobre la formació artística i les escoles de música

250-00094/13

PRESENTACIÓ: GP ECP

Reg. 2399 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 18.05.2021

A la Mesa del Parlament

Jordi Jordan Farnós, diputat, David Cid Colomer, portaveu del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la formació artística i les escoles de música, per tal que sigui substanciada davant la comissió que correspongui, amb el text següent:

Exposició de motius

És ben sabut que les arts són una eina bàsica per a la formació integral dels infants i que, de fet, bona part de l'èxit del desenvolupament tant dels infants com dels i les joves ve condicionat pel seu bagatge en la formació artística. Una formació que, en aquest moments, a Catalunya no s'ofereix com a ensenyament reglat.

Des de fa anys, d'altra banda, la formació artística és una oportunitat que només arriba a determinats sectors de la població i, en general, l'accés està molt condicionat pel nivell socioeconòmic de les famílies. L'accés a aquesta formació, a més, ve també determinat per altres factors que ho agreugen, com la falta de places públiques, un repartiment molt desigual arreu del territori, la insuficiència del suport que ofereix actualment la Generalitat als municipis que ho impulsen, una concepció fragmentada dels processos i dels aprenentatges artístics o una oferta pràcticament inexistent en algunes disciplines artístiques.

Les escoles de música son un dels àmbits on més evident és l'infrafinançament. Abans de les retallades el finançament de les Escoles Municipals de Música es repartia entre els Ajuntaments (47%), la Generalitat (28%) i les famílies (25%), però la Generalitat va suprimir la seva part. Aquesta desaparició del finançament per part del Departament d'Educació ha anat acompanyada, d'altra banda, d'endarreriments en els pagaments dels darrers dos cursos.

Malgrat tot, el nombre d'estudiants d'escoles de música ha passat de 30.000 alumnes l'any 2010 a 38.000 alumnes en l'actualitat, fet que posa de manifest la bona feina realitzada per les escoles de música públiques, fins i tot en un context totalment advers.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari d'En Comú Podem presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Facilitar i donar suport al desplegament d'Escoles de les Arts, interdisciplinàries, que integrin múltiples disciplines artístiques i que es dotin d'una estructura en xarxa, tot desenvolupant una part de la seva acció formadora integrada en els centres educatius i en els equipaments culturals de proximitat com poden ser centres cívics i casals.

2. Impulsar polítiques de suport a la formació artística potenciant, des del respecte a l'autonomia municipal i les especificitats de cada territori, aquelles iniciatives que:

a. Apostin per la formació artística des de la vessant comunitària i arribin al màxim nombre de població possible, especialment en aquells entorns, edats i poblacions a les que actualment no s'hi arriba.

b. Ofereixin una formació artística interdisciplinària, que doni oportunitat de conèixer múltiples disciplines artístiques (audiovisuals - escèniques - musicals - visuals i plàstiques) i que les connecti.

c. Connectin les escoles de música, les escoles d'art i disseny, fàbriques de creació i entitats i col·lectius que estan desenvolupant iniciatives en aquestes direccions amb el sistema educatiu reglat.

d. S'insereixin en les primeres etapes de l'educació en el context escolar (Educatió Infantil i Primària), oferint aquesta formació de forma integrada amb el suport de professionals de diferents disciplines.

e. Garanteixin que les iniciacions artístiques siguin el més universals possibles per tal que després puguin tenir l'opció de seguir itineraris artístics posteriors.

3. Recuperar el finançament de les Escoles de Música amb l'objectiu de tendir cap a un sistema de finançament repartit en tres terços –entre la Generalitat, els Ajuntaments i les famílies– per tal d'avançar cap a l'equitat en l'accés als ensenyaments artístics.

4. Establir un programa de beques i ajudes per poder sufragar les despeses derivades de la formació artística (materials, eines, instruments musicals, etc.).

5. Crear una Comissió d'Estudi integrada per representants de les Comissions d'Educació i de Cultura del Parlament perquè, des de la necessària aliança entre les polítiques educatives i culturals, s'abordi d'una manera integral la problemàtica derivada dels ensenyaments artístics en el seu conjunt. Entre altres, aquesta Comissió hauria d'analitzar:

a. La necessitat de reordenar el sector analitzant el conjunt d'escoles d'art autoritzades pel Govern

b. Mesures per a la integració de les arts en l'ensenyament obligatori

c. Proposar mesures per resoldre la problemàtica derivada de les titulacions en l'àmbit de les Escoles Superiors de Música i d'Arts.

d. Desenvolupar la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació pel que fa a la competència cultural i artística que atorga com a competència transversal de l'educació primària i secundària de Catalunya.

Palau del Parlament, 12 de maig de 2021

David Cid Colomer, portaveu; Jordi Jordan Farnós, diputat, GP ECP

Proposta de resolució sobre la sisena hora als centres educatius públics d'alta complexitat

250-00095/13

PRESENTACIÓ: GP ECP

Reg. 2400 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 18.05.2021

A la Mesa del Parlament

Jordi Jordan Farnós, diputat, David Cid Colomer, portaveu del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la sisena hora als centres educatius públics d'alta complexitat, per tal que sigui substanciada davant la comissió que correspongui, amb el text següent:

Exposició de motius

La introducció de la sisena hora als centres educatius de titularitat del Departament d'Educació va fer que, en els centres que la van adoptar des del principi, augmentés entre 1,5 i 3,1 punts el percentatge d'alumnes que superaven totes les matèries.

Tot i el seu impacte positiu, la mesura es va retirar de manera generalitzada l'any 2011, exclusivament per raons econòmiques. Es tornava a obrir així una clamorosa situació de desigualtat entre els centres del servei d'Educació de Catalunya, doncs

mentre els centres concertats mantenien la sisena hora, la majoria dels centres públics deixaven d'impartir-la.

Tot i això, la sisena hora es va mantenir en alguns centres públics, als anomenats «de màxima complexitat»—on hi ha una composició sociocultural i econòmica de les famílies més desfavorida. Una situació que s'ha mantingut de forma generalitzada fins aquest darrer curs.

Tanmateix, les Instruccions per al curs 2020-2021 dels centres educatius de Catalunya emeses el passat 30 de juny per part de la Secretaria de Polítiques Educatives del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya estableixen en el seu punt setè que «excepcionalment, els centres de titularitat del Departament d'Educació que vulguin continuar impartint la 6a hora hauran de presentar la seva sol·licitud a la direcció del ST abans del 15 de juliol, perquè en valori la seva continuïtat en aquest curs 2020-2021».

Dels 244 centres que durant el curs 2019-2020 feien la sisena hora, 136 la van deixar de fer, és a dir, més de la meitat (el 55%). Però el més alarmant és que la renúncia ha sigut molt més gran als centres de màxima complexitat (66%) o d'alta (57%) que en els centres de complexitat estàndard que estaven aplicant aquesta mesura (34,7%).

Aquest fet, a banda de resultar perjudicial per a l'alumnat d'aquests centres en un context de creixement de les desigualtats educatives com a conseqüència del tancament d'escoles del passat mes de març, és totalment contradictori amb el punt h de la Moció 168/XII del Parlament de Catalunya, sobre la situació d'emergència educativa, aprovada pel Ple del Parlament el 18 de juny de 2020, on s'insta el Govern de la Generalitat a iniciar, durant el curs 2020-2021, la recuperació de la sisena hora a l'escola pública per a compensar les desigualtats educatives i fomentar reforços o activitats educatives complementàries als centres educatius, prioritzant els centres que ho requereixin per llur situació de complexitat.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari d'En Comú Podem presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Mantenir la sisena hora, per al curs 2021-2022, a tots els centres de titularitat del Departament d'Educació que ja la impartien el curs anterior.
2. Recuperar la sisena hora, per al curs 2021-2022, a tots els centres de titularitat del Departament d'Educació considerats d'alta complexitat i a tots aquells que ho puguin requerir com a conseqüència dels efectes de l'actual emergència educativa.

Palau del Parlament, 12 de maig de 2021

David Cid Colomer, portaveu; Jordi Jordan Farnós, diputat, GP ECP

Proposta de resolució sobre la situació dels treballadors de Bic Graphic

250-00096/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 2404 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 18.05.2021

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu, Pol Gibert Horcas, diputat, Rosa Maria Ibarra Ollé, diputada, Rubén Viñuales Elías, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la situació dels treballadors i treballadores de Bic Graphic, per tal que sigui substanciada davant la comissió corresponent, amb el text següent:

Exposició de motius

Les comarques de Tarragona estan esdevenint unes de les més afectades per l'atur a Catalunya. A això s'hi suma que, darrerament, alguns esdeveniments ens porten a pensar que s'està produint una desindustrialització de les comarques del sud de Catalunya. Tancaments d'empreses com Saint Gobain, a l'Arboç del Penedès, dibuixen un escenari preocupant. I això s'ha intensificat amb la pandèmia de la Covid-19 i les seves conseqüències econòmiques i socials.

En aquest marc, ha sorgit la notícia de la voluntat de l'empresa Bic Graphic Europe, d'acomiadar 52 persones, a través d'un expedient de regulació basat en l'amortització de llocs de treball per la reducció de temps i per la implementació de torns de 12 hores, en substitució dels de 8 hores.

Tot això sense haver-ho negociat amb els representants dels treballadors i treballadores i sense facilitar-los-hi la documentació necessària per poder validar o no la proposta de l'empresa amb total seguretat.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

1. El Parlament de Catalunya mostra el seu recolzament als treballadors i treballadores de Bic Graphic.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

2. Mediar entre l'empresa Bic Graphic i els treballadors i treballadores per tal de clarificar el futur laboral d'aquests, així com per assegurar l'activitat productiva i els llocs de treball.

3. Reactivar el Pacte per la Indústria i dotar, amb els recursos necessaris, el pressupost per poder intervenir en tancaments i transicions de l'àmbit industrial.

Palau del Parlament, 11 de maig de 2021

Alícia Romero Llano, portaveu; Pol Gibert Horcas, Rosa Maria Ibarra Ollé, Rubén Viñuales Elías, diputats, GP PSC-Units

---

Proposta de resolució sobre la reforma del Codi penal i la llibertat de Pablo Hasél

250-00097/13

PRESENTACIÓ: GP CUP-NCG, GP ERC, GP JXCAT, GP ECP

Reg. 2432 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 18.05.2021

A la Mesa del Parlament

Eulàlia Reguant i Cura, portaveu del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, Xavier Pellicer Pareja, diputat del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, Marta Vilalta i Torres, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Pau Morales i Romero, diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Gemma Geis i Carreras, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Judith Toronjo Nofuentes, diputada del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, David Cid Colomer, portaveu del Grup Parlamentari d'En Comú Podem i Marc Parés Franzí, diputat del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució per la reforma del Codi Penal i la llibertat de Pablo Hasél, per tal que sigui substanciada davant el Ple del Parlament, amb el text següent:

Exposició de motius

La manca de llibertat d'expressió a l'Estat espanyol és cada vegada més escandalosa. Desenes i desenes de persones són jutjades anualment per criticar el règim i denunciar els vergonyes de l'Estat, així com el constant menysteniment que aquest comet contra els nostres drets.

La repressió que s'ha exercit en aquest àmbit ha vist el seu punt més àlgid amb l'empresonament de Pablo Hasél i l'exili de Valtonyc, qui també estaria entre reixes si no s'hagués exiliat.

Pel que fa a la llibertat d'expressió, nombrosos organismes internacionals (com són Consell Europeu, ONGs com Amnistia Internacional, etc.) han cridat l'atenció en nombroses ocasions per la sistemàtica vulneració d'aquest dret a l'Estat espanyol.

L'Estat ha elaborat tot un seguit de delictes dirigits únicament i exclusivament a perseguir la dissidència política de tall progressista. Entre aquests es troben els delictes d'enaltiment del terrorisme, d'injúries i calúmnies a la Corona i les institucions de l'Estat, així com l'ús injust que fan del delictes d'odi.

El delictes d'enaltiment de terrorisme, tipificat a l'art. 578 de el Codi Penal, busca coartar, no només la llibertat d'expressió, sinó la llibertat ideològica d'un grup molt determinat de persones. Mai es considera apologia del terrorisme les arengues públiques que han realitzat alts càrrecs de l'exèrcit referents a l'execució de persones amb ideologia progressistes, o quan es manifesta simpatia davant del nazisme o el feixisme. Això demostra que aquest delictes està pensat per a perseguir un tipus determinat d'ideologia, la qual cosa és totalment inadmissible. Aquest delictes es retorça fins a l'extrem que la jurisprudència permet condemnar pel simple fet de denunciar públicament les condicions en que es troben a la presó determinats presos. Això implica, a més, una gran estigmatització de les persones afectades, així com un oblit del que passa en moltes presons al llarg de tot l'Estat.

D'altra banda, els delictes d'injúries i calúmnies a la corona (articles 490.3, 491 i 496 CP) i a les institucions de l'Estat (article 504 CP) són utilitzats per retallar la crítica cap a determinades institucions. Tots els càrrecs públics estan exposats a la crítica, per més descarnada que sigui, per la seva condició de tals i no és concebible que en un Estat que vol presumir de democràcia s'atempti contra la llibertat d'expressió seguint i empresonant idees.

Pel que fa al delictes d'odi (art. 510), tot i que es va idear per protegir col·lectius vulnerables de la societat i per posar fre a la discriminació als grups o col·lectius minoritaris o minoritzats per qüestions de raça, sexe, orientació sexual o religió, l'ús que se li ha donat és ben diferent. Son escasses les ocasions on siguin jutjats per aquest delictes els feixistes que fan lloances públiques a el nazisme. Tampoc se'ls aplica als feixistes que promulguen l'odi als catalans o els menors no acompanyats. En el seu lloc, és utilitzat per coartar la crítica a les actuacions policials, acusant els antifeixistes de delictes d'odi contra la policia, o per evitar que es mostri públicament el rebuig a la bandera espanyola. És important posar de relleu que les actuacions policials i judicials a l'Estat espanyol en els delictes abans referits poden suposar la vulneració dels art. 9 i 10 del Conveni Europeu de Drets Humans que estableixen la llibertat de pensament i consciència i la llibertat d'expressió així com de l'art. 14 que estableix la prohibició de discriminació, i de l'art. 17 que prohibeix l'abús de dret tendent a destruir els drets o llibertats reconeguts en el Conveni.

Són nombroses les Sentències del Tribunal Europeu de Drets Humans que estableix en quins supòsits es poden limitar (no pas eliminar) aquests drets, algunes de les quals són condemnatòries per l'Estat espanyol (cas Ozer contra Turquia, el 26 de gener, 2010 [CEDH 2010, 14]), s'estableix que les autoritats dels Estats democràtics han de tolerar la crítica, encara que aquesta pugui ser considerada provocativa o insultant, cas Stern Taulats i Roure Capella vs. l'Estat espanyol. Demandes n. 51168/15 i 51186/15 de 13 de març de 2018: La llibertat d'expressió constitueix un dels fonaments essencials d'una societat democràtica, una de les condicions primor-

dials del seu progrés i del desenvolupament de cadascun, l'article 10 el Conveni, val no només per a les "informacions" o "idees" acollides favorablement o que es consideren inofensives o resulten indiferents, sinó també per a les quals fereixen, ofenen o importunen: així ho requereix el pluralisme, la tolerància i l'esperit d'obertura sense els quals no existeix cap "societat democràtica, Handyside c. Regne Unit, 7 de desembre de 1976, § 49, sèrie A no 24, i Lindon, Otchakovsky-Laurens i July c. França [GS], no 21279/02 i 36448/02, § 45, CEDH 2007-IV entre altres).

Per aquests motius, els grups parlamentaris sotasignants presenten la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya:

1. Exigeix l'alliberament immediat de Pablo Hasél.
2. Considera necessari l'impuls d'una proposta de llei orgànica davant les Corts Generals per la supressió dels articles 490.3, 491, 578 i 504 del Codi Penal referents als delictes d'enaltiment del terrorisme i injúries i calúrnies a la corona i a les institucions de l'Estat.
3. Considera també necessària la modificació de l'article 510 del Codi Penal, corresponent al delictes d'odi, per tal que no pugui ser d'aplicació extensiva a col·lectius que no corresponen explícitament als grups definits en el mateix article, com serien les forces i cossos de seguretat.
4. Reitera la condemna de la persecució penal d'expressions polítiques, intel·lectuals o artístiques que durant els anys han expressat opinions crítiques de la monarquia, en exercici de la llibertat d'expressió. Així mateix, manifesta la seva solidaritat amb les víctimes d'aquesta persecució, reclama l'arxivament de totes les causes i exigeix l'amnistia de les persones condemnades.

Palau del Parlament, 12 de maig de 2021

Eulàlia Reguant i Cura, portaveu; Xavier Pellicer Pareja, GP CUP-NCG. Marta Vilalta i Torres, portaveu; Pau Morales i Romero, diputat, GP ERC. Gemma Geis i Carreras, portaveu; Judith Toronjo Nofuentes, diputada, GP JxCat. David Cid Colomer, portaveu; Marc Parés Franzi, diputat, GP ECP

Proposta de resolució sobre el Conservatori Isaac Albéniz, de Girona

250-00098/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 2439 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 18.05.2021

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Esther Niubó Cidoncha, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Silvia Paneque Sureda, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Mónica Ríos García, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el Conservatori Isaac Albéniz de Girona, per tal que sigui substanciada davant la comissió corresponent, amb el text següent:

Exposició de motius

Les comarques gironines compten amb una àmplia tradició artística d'orfeons i corals des de principis del segle XX coincidint amb l'impuls cultural i social del noucentisme.

Diferents intel·lectuals encapçalats pel mestre Civil defensen i promouen la necessitat d'ensenyaments musicals reglats. Les vicissituds de la guerra civil estron-

quen el projecte fins el 1942 que es crea l'escola de Música d'Educació i Descans amb Francesc Civil com a director, amb una vinculació acadèmica amb el Conservatori del Liceu que consisteix en seguir el seu pla d'estudis i examinar els alumnes amb caràcter oficial. Després de diferents trasllats, s'estableix la seva seu a la Cort Reial amb el nom del pianista gironí Isaac Albéniz.

Amb l'inici de la democràcia, el 1979 el Conservatori passa a ser tutelat per un Patronat format per la Diputació, l'Ajuntament i Caixa de Girona, que anys més tard esdevindria un Consorci. A principis dels anys 80 el Conservatori experimenta un notable increment d'alumnat que comporta obrir diferents delegacions i el reconeixement del centre com a Conservatori oficial de Grau Professional.

Precisament aquest increment d'alumnat comporta un segon espai addicional que coincideix amb la implantació dels estudis musicals en dos nivells, impartits d'una banda per les escoles de música i de l'altra pels conservatoris professionals. La gestió és divideix de manera que la Diputació de Girona assumeix el Conservatori Isaac Albéniz i l'Ajuntament l'Escola Municipal de Música. Aquest fet comporta que el 1998 la Diputació creï l'Organisme Autònom Conservatori Isaac Albéniz de la Diputació de Girona, que des del 1999 està ubicat a la Casa de Cultura.

Actualment els estudis musicals a Catalunya es divideixen en tres etapes: Nivell elemental (coincidint amb els estudis del Cicle Infantil i Primària), Nivell mitjà o grau professional (coincidint amb els estudis d'ESO i Batxillerat) i Grau superior (equivalents a una llicenciatura universitària).

L'Organisme Autònom Conservatori Isaac Albéniz imparteix els estudis de Nivell Elemental, Nivell Mitjà i Grau Professional juntament amb cursos de formació continuada, especialització (a destacar la composició per a Còbala i l'Aula de Música Antiga) i activitats obertes a ciutadania com la Temporada de Concerts, els concerts Familiars o el Curs de Postgrau amb la Universitat de Girona, el Giraconcert, l'Orquestrada de les comarques Gironines i el Cerverí de Girona.

L'agost del 2019 es presenta el projecte de Pla Director de la reforma integral de la Casa de Cultura de Girona, seu actual del Conservatori, i que entre d'altres mancances de l'equipament cultural, ha de donar solució a la greu situació de manca d'aules adequades per l'ensenyament musical, sobretot en insonorització.

El 15 d'octubre del 2019 la Mesa del Parlament va admetre a tràmit la proposta de resolució 250-01001/12 presentada pel diputat Rafel Bruguera del GP PSC-Units instant al govern a revertir la retallada pressupostària projectada en el finançament del Conservatori Isaac Albéniz. Proposta de resolució que va ser aprovada.

La Diputació de Girona ha fet un esforç per mantenir i millorar algunes de les aules i espais comuns, però no pot assumir com a única institució la reforma integral prevista, i alhora necessària, per donar la qualitat necessària a l'educació musical a comarques gironines.

Cal que el Govern de la Generalitat tingui present la seva responsabilitat en l'educació musical de la demarcació gironina i faci un esforç pressupostari per finançar les obres de reforma previstes al Conservatori Isaac Albéniz. Hem de tenir en compte que aquest equipament és l'únic centre de les comarques gironines en formació musical professional i de grau superior.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a destinar la quantitat adient per assumir el finançament necessari per la insonorització i adequació de les aules del Conservatori Isaac Albéniz.

Palau del Parlament, 21 d'abril de 2021

Alícia Romero Llano, portaveu; Esther Niubó Cidoncha, Silvia Paneque Sureda, Mónica Ríos García, diputades, GP PSC-Units

Proposta de resolució sobre l'Escola Oficial d'Idiomes del Garraf

250-00099/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 2440 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 18.05.2021

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Esther Niubó Cidoncha, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Juan Luis Ruiz López, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre l'Escola Oficial d'Idiomes del Garraf, per tal que sigui substanciada davant la comissió corresponent, amb el text següent:

Exposició de motius

A Vilanova i la Geltrú s'ubica l'Escola Oficial d'Idiomes del Garraf. Des de fa temps que s'està treballant per que l'EOI Garraf tingui un edifici propi. En aquests moments comparteix espais amb un IES de la ciutat, i tot i que acull centenars d'alumnes i que quan es va ubicar a l'IES de Baix-a-Mar va representar un canvi positiu, es continua a l'espera de tenir un equipament propi per aquest i altres serveis educatius.

Fa anys que l'Ajuntament va realitzar la cessió d'un solar municipal a la Generalitat per a la construcció de l'edifici on ubicar l'Escola Oficial d'Idiomes i altres serveis pedagògics comarcals.

Aquest nou equipament podria donar resposta a la demanda reiterada de l'alumnat comarcal per incrementar l'oferta, tant en places, com en horaris, com en idiomes. Això només pot aconseguir-se amb un edifici propi i per això cal que el Departament d'Educació i l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú segueixin treballant juntament amb l'equip directiu del centre per fer possible el projecte.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a redactar, en un termini màxim de 6 mesos, un projecte per a la construcció d'un equipament per a l'Escola Oficial d'Idiomes al Garraf.

Palau del Parlament, 12 de maig de 2021

Alícia Romero Llano, portaveu; Esther Niubó Cidoncha, Juan Luis Ruiz López, diputats, GP PSC-Units

---

Proposta de resolució de declaració de Catalunya com a zona de llibertat per a les persones LGBTIQ

250-00100/13

PRESENTACIÓ: GP ERC, GP PSC-UNITS, GP JXCAT, GP CUP-NCG, GP ECP, GP CS

Reg. 2478 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 18.05.2021

A la Mesa del Parlament

Marta Vilalta i Torres, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Alícia Romero Llano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Gemma Geis i Carreras, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Ca-

talunya, Eulàlia Reguant i Cura, portaveu del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, David Cid Colomer, portaveu del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, Ignacio Martín Blanco, portaveu del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenta la Proposta de resolució per la Declaració de Catalunya com a zona de llibertat per a les persones LGBTIQ, per tal que sigui substanciada davant el Ple del Parlament, amb el text següent:

Exposició de motius

El passat 11 de març de 2021, el Parlament Europeu va aprovar la Resolució (RSP 2021/2557) sobre la declaració de la Unió Europea com una zona de llibertat per a les persones LGBTIQ, amb el text següent:

- «El Parlament Europeu,
- Vista la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea (en el successiu, “Carta”),
  - Vist l'article 2 de el Tractat de la Unió Europea (TUE),
  - Vistos el Conveni Europeu de Drets Humans i la jurisprudència de Tribunal Europeu de Drets Humans en la matèria,
  - Vista la Declaració Universal de Drets Humans,
  - Vista la Directiva 2000/78/CE de el Consell, de 27 de novembre de 2000, relativa a l'establiment d'un marc general per a la igualtat de tracte en l'ocupació i l'ocupació,
  - Vista la Directiva 2004/38/CE de Parlament Europeu i de Consell, de 29 d'abril de 2004, relativa a el dret dels ciutadans de la Unió i dels membres de les seves famílies a circular i residir lliurement en el territori dels Estats membres per la qual es modifica el Reglament (CEE) núm. 1612/68 i es deroguen les Directives 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/194/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, el 90/364/CEE, el 90/365/CEE i 93/96/CEE,
  - Vista la Directiva 2004/113/CE de el Consell, de 13 de desembre de 2004, per la qual s'aplica el principi d'igualtat de tracte entre homes i dones a l'accés a béns i serveis i el seu subministrament,
  - Vista la Directiva 2006/54/CE de Parlament Europeu i de Consell, de 5 de juliol de 2006, relativa a l'aplicació del principi d'igualtat d'oportunitats i igualtat de tracte entre homes i dones en assumptes d'ocupació i ocupació,
  - Vista la jurisprudència de Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE),
  - Vista la Comunicació de la Comissió, de 12 de novembre de 2020, titulada «Unió de la igualtat: Estratègia per a la Igualtat de les Persones LGBTIQ 2020-2025» (COM (2020) 0698),
  - Vista la seva Resolució, de 14 de febrer de 2019, sobre el futur de la llista de mesures sobre les persones LGBTI (2019-2024),
  - Vista la seva Resolució, de 18 de desembre de 2019, sobre la discriminació pública i el discurs d'odi contra les persones LGBTI, inclòs el concepte de “zones sense LGBTI”,
  - Vistes les Directrius de la Unió per promoure i protegir el gaudi de tots els drets humans per part de les persones lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals (LGBTI), adoptades pel Consell en 2013,
  - Vistos els resultats de l'enquesta sobre les persones LGBT a la Unió Europea iniciada per l'Agència dels Drets Fonamentals de la Unió Europea (FRA) en 2019,
  - Vista la seva Resolució, de 17 de setembre de 2020, sobre la proposta de Decisió de Consell relativa a la constatació d'un risc clar de violació greu de l'Estat de Dret per part de la República de Polònia,

– Vista la seva Resolució, de 12 de setembre de 2018, sobre una proposta en la qual sol·licita a el Consell que, de conformitat amb l'article 7, apartat 1, de l'TUE, constati l'existència d'un risc clar de violació greu per part d'Hongria dels valors en què es fonamenta la Unió,

– Vistes la Recomanació de Comitè de Ministres de el Consell d'Europa, de 31 de març de 2010, sobre les mesures per combatre la discriminació per motius d'orientació sexual o identitat de gènere (CM/Rec (2010) 5) i les normes adoptades per l'Assemblea Parlamentària de Consell d'Europa,

– Vist el memoràndum del Comissari per als Drets Humans de el Consell d'Europa, de 3 de desembre de 2020, sobre l'estigmatització de les persones LGBTI a Polònia,

– Vistos el debat en el Comitè d'assumptes d'actualitat de el Congrés de Poders Locals i Regionals de el Consell d'Europa, i les seves posteriors informes titulats *Fact-finding report on the role of local authorities with regard to the situation and rights of LGBTIQ people in Poland* (Informe sobre la investigació de el paper de les autoritats locals pel que fa a la situació i els drets de les persones LGBTIQ a Polònia), de 27 de gener de 2021, i *Protecting LGBTIQ people in the context of rising anti LGBTIQ hate speech and discrimination: el rol dels local and regional authorities* (Protecció de les persones LGBTIQ en el context de l'auge de la incitació a l'odi i la discriminació contra les persones LGBTIQ: el paper dels poders locals i regionals), de 10 de febrer de 2021,

– Vist l'article 132, apartat 2, del seu Reglament intern,

A. Considerant que els drets de les persones LGBTIQ són drets humans;

B. Considerant que el dret d'igualtat de tracte i no discriminació és un dret fonamental consagrat en els Tractats i en la Carta de la Unió, i ha de ser respectat plenament; que tots els Estats membres han assumit en virtut de tractats internacionals i dels Tractats de la Unió l'obligació i el deure de respectar, garantir, protegir i aplicar els drets fonamentals; que combatre la desigualtat a la Unió és una responsabilitat compartida, que exigeix esforços conjunts i acció comuna en tots els nivells de govern;

C. Atès que, des de març de 2019, més de cent regions, districtes i municipis de tota Polònia han adoptat resolucions per les quals es declaren exempts de l'anomenada ideologia LGBTI o han adoptat “cartes regionals dels drets de la família”; que, al novembre de 2020, la ciutat hongaresa de Nagykáta va adoptar una resolució que prohibia la “difusió i promoció de la propaganda LGBTQ”; que aquestes resolucions discriminen directament i indirectament a les persones LGBTIQ; que les resolucions de declaració de zona sense LGBT expressen la seva oposició a la “ideologia de el moviment LGBT” i demanen als governs locals que s'abstinguin de tota acció que pugui fomentar la tolerància cap a les persones LGBTIQ, inclosa la retirada de l'ajuda financera a les organitzacions amb l'objectiu de promoure la no discriminació i la igualtat; que les “cartes regionals dels drets de la família” utilitzen una definició molt limitada de família, alhora que demanen als municipis que protegeixin els drets de la família en totes les seves polítiques, iniciatives i finançament; que, al centrar-se únicament en determinats tipus de família, les cartes regionals reclamen indirectament la discriminació contra totes les altres formes de família, en particular les famílies monoparentals, les parelles de el mateix sexe i les famílies arc de sant Martí, i que s'eviti donar suport financer a projectes i iniciatives que protegeixin i promoguin drets fonamentals, organitzin l'educació contra la discriminació o donin suport de qualsevol altra manera la igualtat i a les persones LGBTIQ;

D. Considerant que el defensor de el poble polonès per als drets humans ha presentat nou reclamacions contra algunes de les regions, districtes i mu-

nicipis que han aprovat resolucions per les quals es declaren exempts d'“ideologia LGBT”, el que ha donat lloc fins a la data al fet que quatre resolucions hagin estat declarades inconstitucionals pels tribunals administratius; que, al gener de 2021, la ciutat polonesa de Nowa hagi de retirar la resolució per la qual es declarava exempta de “ideologia LGBT” arran de la pèrdua d'un acord d'agermanament amb la ciutat irlandesa de Fermoy; que el districte polonès de Sztum i la ciutat polonesa de Tomaszów Mazowiecki van retirar les seves resolucions d'adopció de cartes regionals dels drets de la família al setembre i octubre de 2020 respectivament;

E. Considerant que Noruega ha cessat de concedir finançament a les regions, els districtes i els municipis polonesos que havien adoptat resolucions per les quals es declaren exempts de l'anomenada ideologia LGBTI o havien adoptat «cartes regionals dels drets de la família»; que la Comissió ha rebutjat sol·licituds de finançament de la Unió en el marc del seu programa d'agermanament de ciutats presentades per ciutats poloneses que s'havien declarat zones sense ideologia LGBTI o havien adoptat resolucions sobre els drets de la família; que tots els fons de la Unió gestionats en virtut del Reglament sobre disposicions comunes 2021-2027 han de respectar el principi de no discriminació i els drets fonamentals establerts en el Tractat, inclosos els relatius a l'orientació sexual, i que els municipis que actuen com a ocupadors han de respectar la Directiva 2000/78 / CE, que prohibeix la discriminació i l'assetjament per motius d'orientació sexual en l'ocupació, de conformitat amb la sentència en l'assumpte C-507/18 Associazione Avvocatura per i diritti LGBTI;

F. Considerant que 3 ONG van presentar una denúncia davant la Comissió en la qual destacaven que les “cartes regionals dels drets de la família” i les resolucions per les quals regions, districtes i municipis es declaren exempts de l'anomenada ideologia LGBTI són discriminatòries contra les persones LGBTIQ i, per tant, infringeixen la Directiva 2000/78/CE, relativa a l'establiment d'un marc general per a la igualtat de tracte en l'ocupació i l'ocupació, així com els articles 15 i 21 de la Carta relatius a la lliure elecció d'una professió i a el dret a la feina i a la no discriminació, respectivament; que fins ara la Comissió no ha respost a aquesta denúncia ni s'ha constatat formalment una violació de el Dret de la Unió;

G. Considerant que l'adopció de resolucions de declaració d'exempció de l'anomenada ideologia LGBT o de “cartes regionals dels drets de la família” forma part d'un context més ampli de discriminació i atacs creixents contra la comunitat LGBTIQ a Polònia, amb la consideració de la diversitat en matèria de sexualitat, identitat i expressió com una ideologia perillosa, la intensificació de la incitació a l'odi per part d'autoritats públiques, càrrecs electes –inclòs l'actual president– i els mitjans de comunicació progovernamentals, així com detencions de defensors dels drets de les persones LGBTIQ, atacs i prohibicions contra marxes de l'orgull i programes i mesures de sensibilització, en particular en escoles, i manifestacions contra les persones LGBT; que la incitació a l'odi per part de les autoritats públiques legitima i atia el clima d'intolerància i discriminació contra les persones LGBTIQ; que l'exercici de la llibertat d'expressió comporta deures i responsabilitats, en particular per les autoritats públiques, els polítics i els líders d'opinió, i considerant que no han de participar en la incitació a l'odi ni en cap discurs que estigmatitzi a les persones LGBTIQ, i que han de denunciar enèrgicament i contrarestar aquests discursos i estigmatització, fins i tot quan siguin emesos per particulars;

H. Considerant que els activistes polonesos que actuen contra les resolucions d'exempció de l'anomenada ideologia LGBTI i les “cartes regionals de

drets de la família” i informen el públic al respecte s’enfronten a demandes estratègiques contra la participació pública (SLAPP) a raó del seu treball; que activistes polonesos que treballen per denunciar les declaracions contra les persones LGBTIQ i les cartes de la família, inclosos els autors de la pàgina web “Atles de l’Odi” i el creador de el projecte fotogràfic “Zona lliure de LGBT”, han estat objecte de demandes infundades presentades per governs locals o organitzacions fonamentalistes que reclamen compensacions econòmiques substancials, així com d’una campanya de difamació que els qualifica de mentiders per utilitzar instruments de defensa creatius; que aquestes accions pretenen manifestament intimidar i fer callar a la societat civil; que les autoritats poloneses tenen el deure de protegir plenament a totes les persones pertanyents a minories, incloses les persones LGBTIQ, davant de l’hostilitat i l’agressió i permetre’ls que duguin a terme les seves activitats lliurement; que la Comissió no ha presentat propostes legislatives contra les demandes estratègiques (SLAPP), tot i reiterades peticions de Parlament;

I. Atès que s’han presentat a la Comissió de Peticions dues peticions (núm. 0448/2020 i núm. 0354/2020) sobre la qüestió de les zones sense LGBTI a Polònia; que la Comissió de Peticions va debatre aquestes peticions el 26 de gener de 2021 i que, a causa de la resposta insatisfactòria de la Comissió, ambdues segueixen obertes a l’espera que la Comissió aclareixi la situació;

J. Considerant que la segona enquesta sobre persones LGBTI, publicada al maig de 2020 per l’Agència dels Drets Fonamentals de la Unió Europea (FRA), posa en relleu un increment de la intolerància i la violència envers les persones LGBTIQ o les persones percebudes com LGBTIQ a Polònia, i mostra un absolut escepticisme entre els responents LGBTIQ polonesos en relació amb els esforços de Govern per combatre la discriminació i la violència, amb el percentatge més baix de la Unió (només un 4%) i el percentatge més elevat de responents que eviten anar a determinats llocs per por a patir atacs, assetjament o amenaces (79%); que això mostra una clara correlació entre la governança LGBTIQ-fòbica i l’augment de la discriminació i la violència contra les persones LGBTIQ;

K. Considerant que el Parlament ja ha animat els Estats membres a tipificar com a delictes les pràctiques denominades “teràpia de conversió”; que l’informe de maig de 2020 de l’expert independent de les Nacions Unides sobre la protecció contra la violència i la discriminació per motius d’orientació sexual o identitat de gènere ha demanat als Estats membres que prohibeixin les pràctiques de “teràpia de conversió”; que la pràctica se segueix duent a terme en al menys 69 països de tot el món, inclosa la Unió Europea, on hi ha hagut notícies segons les quals en alguns estats membres de la UE s’ha recorregut a medicació, psicoteràpia i rituals de purificació en el marc de teràpies de conversió; que aquesta pràctica només ha estat prohibida en dos estats membres de la Unió Europea, és a dir, Malta i Alemanya;

L. Considerant que la reacció retrògrada contra les persones LGBTIQ sol anar acompanyada d’un deteriorament més general de la situació de la democràcia, l’Estat de Dret i els drets fonamentals; que el Parlament Europeu ha expressat la seva profunda preocupació en diverses Resolucions sobre el deteriorament de l’Estat de Dret a Polònia, en particular pel que fa a la independència de el poder judicial i la protecció dels drets fonamentals; que encara no s’ha donat una resposta adequada a la iniciativa del Parlament sobre l’establiment d’un mecanisme de la Unió per la democràcia, l’Estat de Dret i els drets fonamentals regit per un acord interinstitucional entre el Parlament, la Comissió i el Consell;

M. Atès que el Parlament ha expressat la seva posició en diverses de les seves resolucions sobre la situació de l’Estat de Dret, els drets fonamentals

i la democràcia a Polònia, i ha arribat a la conclusió que hi ha una amenaça sistèmica als valors de l'article 2 de l'TUE que constitueix un risc clar de violació greu dels mateixos; que les audiències amb les autoritats poloneses organitzades pel Consell en virtut de l'article 7, apartat 1, de l'TUE en resposta a les amenaces als valors europeus comuns a Polònia no han donat cap resultat; que la situació de l'Estat de Dret i els drets fonamentals a Polònia no només no s'ha abordat, sinó que a més s'ha deteriorat greument des de la posada en marxa del procediment, juntament amb la situació dels drets fonamentals, en particular els de les persones LGBTIQ i les dones; que el Consell ha de vetllar perquè les audiències previstes en l'article 7, apartat 1, de l'TUE abordin també els nous esdeveniments i avaluin els riscos de violació dels drets fonamentals;

N. Considerant que la presidenta de la Comissió, Úrsula von der Leyen, va declarar en el seu discurs sobre l'estat de la Unió de 2020 davant del Ple de Parlament Europeu que “zones lliures de LGBTIQ” són zones sense humanitat. I no tenen cabuda en la nostra Unió”; que la presidenta de la Comissió també va declarar que LGBTIQ no és una qüestió d'ideologia, sinó que és la identitat d'una persona; considerant que la Comissió i el Consell han d'abstenir d'interpretar estrictament el principi de l'Estat de Dret; considerant que la Comissió no ha de dubtar a l'hora d'utilitzar tots els instruments, inclosos els procediments d'infracció, el Marc de l'Estat de Dret, l'article 7 de l'TUE, així com el Reglament recentment adoptat sobre la protecció del pressupost de la Unió en cas de deficiències generalitzades de l'Estat de Dret en els Estats membres, per tal d'abordar les violacions dels drets fonamentals de les persones LGBTIQ en tota la Unió; considerant que el nou programa Ciutadans, Igualtat, Drets i Valors pot contribuir a construir una societat no discriminatòria i més igualitària posant fons a disposició de les organitzacions de la societat civil que promouen la igualtat de les persones LGBTIQ;

O. Atès que, en el passat, molts estats membres han discriminat i perseguit a persones LGBTIQ a través de lleis i polítiques discriminatòries; que milers de persones LGBTIQ van ser detingudes, empresonades i van morir en camps de concentració durant la Segona Guerra Mundial; Atès que, si bé les persones LGBTIQ a Polònia s'enfronten a una discriminació sistemàtica, aquest problema existeix en tota la Unió, i s'ha avançat poc o gens en la mitigació de la discriminació i l'assetjament persistents contra les persones LGBTIQ; que la discriminació pública, la incitació a l'odi i els crims d'odi contra les persones LGBTIQ segueixen sent freqüents en tota la Unió; que aquests atacs violen els drets fonamentals de les persones LGBTIQ i que, massa sovint, les respostes de les autoritats públiques segueixen sent inadequades; que les persones LGBTIQ en tots els Estats membres segueixen patint una major taxa de discriminació en tots els àmbits de la vida, inclosos el laboral i l'escolar, i una alta prevalença d'atacs físics, emocionals i sexuals, tant en línia com fora de línia, el que dona lloc a una preocupant taxa de suïcidi entre els joves LGBTIQ, i especialment entre els joves transgènere; que diversos estats membres han modernitzat la seva legislació perquè sigui més inclusiva amb les persones LGBTIQ; que, tot i això, hi ha diverses llacunes legislatives que requereixen voluntat i compromís polítics per part dels legisladors nacionals per garantir una veritable igualtat per a les persones LGBTIQ;

P. Considerant que les persones transgènere segueixen enfrontant-se a algunes de les pitjors formes de discriminació, violència i persecució; que, en 2018, la Comissió va publicar un estudi titulat *Trans and intersex equality rights in Europe - a comparative analysis* (Drets d'igualtat de les persones trans i intersexuals a Europa: anàlisi comparativa); que només 13 dels 31 països examinats en l'estudi disposen de legislació nacional, al menys en certa

mesura, que ofereix protecció sobre la base de la identitat de gènere o les característiques sexuals;

Q. Considerant que el 2021 han sorgit iniciatives a les xarxes socials, com el moviment #MeTooGay per denunciar els abusos sexuals en la comunitat LGBTIQ; que Guillaume Tran Thanh, l'estudiant que va iniciar aquesta manifestació de la llibertat d'expressió, es va suïcidar poc després, sota una pressió excessiva després de la seva denúncia a les xarxes socials; que aquesta tragèdia planteja dubtes sobre les deficiències en el suport a les víctimes de violència sexual;

R. Considerant que molts estats membres no tenen lleis específiques en matèria de no discriminació que respectin a el menys les normes mínimes de la Unió en matèria de protecció de la s persones contra la discriminació, la incitació a l'odi i la violència basada en l'orientació sexual, la identitat de gènere, l'expressió de gènere i les característiques sexuals, i que tampoc han pres mesures per esmenar aquesta llacuna jurídica; que la Directiva horitzontal sobre la no discriminació, que podria omplir parcialment aquesta llacuna en la protecció més enllà de l'ocupació, ha estat bloquejada al Consell durant més de 10 anys; que l'aplicació de mesures legals contra la discriminació, en cas que n'hi hagi, segueix sent insuficient en molts Estats membres; que la Comissió té la intenció d'ampliar la llista de "delictes de la Unió" prevista en l'article 83, apartat 1, de el Tractat de Funcionament de la Unió Europea per incloure els delictes motivats per l'odi i la incitació a l'odi, també quan s'adrecin a persones LGBTIQ;

S. Considerant que la discriminació i la violència contra les persones LGBTIQ per part de la policia segueix sent un problema a la Unió; que, sense una formació adequada, la policia pot dissuadir les persones LGBTIQ de denunciar la violència i la discriminació contra elles; que això segueix sent un obstacle important per a la igualtat efectiva; que els programes de formació per a les autoritats encarregades de l'acompliment de les lleis ajuden a prevenir i combatre les pràctiques discriminatòries i els crims d'odi; que la incitació a l'odi i els delictes contra les persones LGBTIQ s'han d'investigar exhaustivament, tenint en compte la motivació dels prejudicis i, si s'escau, han de ser degudament processats;

T. Considerant que només Malta, Portugal i algunes regions d'Espanya han prohibit la intervenció mèdica en persones intersexuals sense el seu consentiment; que molts Estats membres segueixen un enfocament altament medicalitzat i patològic;

U. Considerant que l'evolució jurídica a Hongria ha soscavat greument els drets fonamentals de les persones LGBTIQ; que l'adopció de l'article 33 de el projecte de Llei Òmnibus T / 9934 prohibeix de facto el reconeixement legal de gènere per a les persones transsexuals i intersexuals a Hongria, exposant-les a discriminació i violant el seu dret a la intimitat; que, al desembre de 2020, el Parlament hongarès va aprovar esmenes constitucionals que restringeixen encara més els drets de les persones LGBTIQ, ignoren l'existència de persones transgènere i no binàries i restringeixen el seu dret a la vida familiar, i una llei que privarà a les parelles no casades de el dret d'adopció;

V. Considerant que, al gener de 2021, el Parlament letó va començar a examinar l'esmena constitucional destinada a restringir l'ampliació de el concepte de família, com s'indica en la sentència de Tribunal Constitucional, en virtut de la qual aquest va reconèixer l'aplicació de la llei laboral a diferents models familiars i va obligar a legislador a garantir el suport i la protecció de les parelles de el mateix sexe;

W. Considerant que al juny de 2020 el Senat romanès va aprovar un projecte de llei per prohibir les activitats destinades a abordar la teoria de la

identitat de gènere en contextos educatius; que el president romanès es va negar a promulgar la llei, sol·licitant al seu lloc una revisió de la seva constitucionalitat; que el Tribunal Constitucional romanès va declarar al desembre de 2020 que la llei era incompatible amb la Constitució; que això demostra que els controls i equilibris efectius als Estats membres pel que fa a l'Estat de Dret i la democràcia són crucials per a la protecció dels drets de les persones LGBTIQ;

X. Considerant que ser progenitor en un Estat membre vol dir ser-ho en tots els Estats membres; que hi ha casos de nens amb dos progenitors d'ell mateix sexe que s'enfronten a dificultats a causa de la manca de disposicions legals per al reconeixement mutu d'un certificat de naixement amb dos progenitors d'ell mateix sexe; que una decisió prejudicial del TJUE plantejada per l'Administratiu de Sofia-grad (Tribunal del Contenciós-Administratiu de la ciutat de Sofia) de Bulgària en l'assumpte C-490/20 decidirà sobre el cas d'un nen amb dues mares lesbianes que es s'enfronta a la apatridia causa d'aquesta llacuna legal; que l'Estratègia per a la Igualtat de les Persones LGBTIQ preveu una iniciativa legislativa per omplir aquesta llacuna jurídica i una revisió de les directrius de 2009 sobre la lliure circulació, ambdues previstes per 2022; que les parelles de el mateix sexe segueixen enfrontant-se a dificultats a l'hora d'exercir la llibertat de circulació dins de la Unió, però que, no obstant això, la Comissió no ha proposat l'adopció de legislació sobre el reconeixement mutu de les relacions;

Y. Considerant que la lluita contra la desigualtat a la Unió és una responsabilitat compartida, que requereix esforços i accions conjunts a tots els nivells de govern, i que els ens locals i regionals tenen un paper clau a desenvolupar en aquest sentit; que aquests ens són sovint responsables de l'aplicació de la legislació de la Unió i de propugnar la igualtat i la diversitat; que el Congrés de Poders Locals i Regionals de el Consell d'Europa ha aprovat una resolució en la qual recorda les responsabilitats de les autoritats locals en la protecció dels drets de les persones LGBTIQ i els ha convidat a nomenar un expert local en igualtat i diversitat;

Z. Atès que s'ha demanat a el Comitè de les Regions, com a representant dels ens locals i regionals de la Unió Europea, que estudiï la possibilitat de prendre mesures, dins del seu àmbit de competències, com a resposta a la creació de zones lliures de l'anomenada "ideologia LGBT";

AA. Considerant que les persones LGBTIQ en tota la Unió Europea han de gaudir de la llibertat de viure i mostrar públicament la seva orientació sexual, identitat de gènere, expressió de gènere i característiques sexuals sense por de la intolerància, la discriminació o la persecució per aquests motius; que el dret d'asil està garantit per la Carta; que s'ha de garantir una protecció adequada dels sol·licitants vulnerables, entre ells les persones LGBTIQ, en el context de el sistema europeu comú d'asil i la seva reforma;

AB. Atès que, en lloc de discriminar les persones LGBTIQ, les autoritats de tots els nivells de governança en tota la Unió Europea han de protegir i promoure la igualtat i els drets fonamentals de totes les persones, incloses les persones LGBTIQ, i garantir plenament els seus drets;

1. Declara a la Unió Europea com una "zona de llibertat per a les persones LGBTIQ";

2. Denuncia totes les formes de violència o discriminació contra les persones per raó de sexe o orientació sexual; condemna amb la major fermesa possible l'assassinat manifestament homòfob de David Polfliet a Bèlgica;

3. Encarrega al seu president que transmeti la present Resolució als Governos i els Parlaments dels Estats membres, a Consell, a la Comissió, a el Comitè de les Regions i al Comitè Econòmic i Social Europeu.»

Per aquests motius, els Grups Parlamentaris sotasignants presenten la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya:

1. S'adhereix a la Resolució del Parlament Europeu per la que es «declara la Unió Europea com una zona de llibertat per a les persones LGBTIQ», i reafirma aquesta resolució amb la «declaració de Catalunya com a zona de llibertat LGBTIQ».

2. Denuncia totes les formes de violència o discriminació contra les persones per raó de sexe, orientació sexual, identitat o expressió de gènere, i torna a explicitar la seva condemna a tots i cadascun dels crims lgbtiqfòbics.

3. Reitera la responsabilitat de totes les administracions públiques per a la protecció dels drets de les persones LGBTIQ i l'establiment de totes les mesures i polítiques necessàries per a la garantia d'igualtat i diversitat.

Palau del Parlament, 12 de maig de 2021

Marta Vilalta i Torres, GP ERC; Alícia Romero Llano, GP PSC-Units; Gemma Geis i Carreras, GP JxCat; Eulàlia Reguant i Cura, GP CUP-NCG; David Cid Colomer, GP ECP; Ignacio Martín Blanco, GP Cs; portaveus

---

3.10.85. Propostes de resolució per a crear comissions, subcomissions i grups de treball

Proposta de resolució de creació d'una comissió d'estudi sobre els desplegament d'un sistema educatiu inclusiu a Catalunya

252-00005/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS, GP CUP-NCG, GP ECP

Reg. 2493 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 18.05.2021

A la Mesa del Parlament

Els grups sotasignats, d'acord amb el que estableixen els articles 47, 63 i concordants del Reglament del Parlament, proposen la creació d'una comissió d'estudi sobre el desplegament d'un sistema educatiu inclusiu a Catalunya.

Proposta de creació d'una comissió d'estudi sobre el desplegament d'un sistema educatiu inclusiu a Catalunya

Exposició de motius

Un 2,6% de l'alumnat no universitari a tota Espanya presenta algun tipus de necessitat educativa especial (NEE) i troba algun tipus de barrera per accedir a l'educació. A Catalunya, i segons dades del Ministeri d'Educació i FP, dels 28.188 alumnes amb NEE que hi havia el curs 2018-19 escolaritzats, un 21,5% ho estava en un centre d'educació especial, i el 78,5% ho estava en centres ordinaris.

Fa més de tres anys s'aprovava el Decret 150/2017, de 17 d'octubre, de l'atenció educativa a l'alumnat en el marc d'un sistema educatiu inclusiu, i a dia d'avui el seu desplegament no s'ha completat.

Malgrat alguns avenços que sens dubte celebrem, cal millorar la capacitat de les escoles d'acollir tot l'alumnat del seu entorn, sigui quina sigui la seva condició, i continuen mancants recursos per poder fer una atenció adequada a l'alumnat amb necessitats educatives especials (NEE) i necessitats específiques de suport educatiu (NESE). Tant és així que el mes d'octubre de 2019 coneixíem les dades del personal educatiu de suport a l'alumnat amb NEE arran d'una pregunta escrita presentada pel Grup Socialistes-Units per Avançar al Govern, en què quedava clar que, en els darrers 10 anys, mentre l'alumnat amb diagnòstic de NEE s'havia incrementat en 70.000

(s'havia més que doblat), la plantilla de professionals dels equips d'atenció psicopedagògica que donen servei a les escoles només s'havia incrementat en 20 persones, és a dir, mentre la complexitat i l'heterogeneïtat a les aules havia crescut moltíssim en la darrera dècada, aquesta diversitat no anava acompanyada de recursos ni de personal educatiu de suport suficient. I això es traduïa en una atenció insuficient a l'alumnat per falta de personal de suport i en una enorme pressió dels professionals, que tenien ràtios altíssimes de nens i nenes a atendre. Al curs 2020-21 s'ha fet un esforç important per revertir aquesta situació: han augmentat els suports intensius per a l'escolarització inclusiva (SIEI) en 231 centres i els i les professionals dels EAPs (equips d'assessorament i orientació psicopedagògica) ho han fet en 110 dotacions (psicopedagogs/gues, fisioterapeutes i treballadors/es socials) respecte el curs 2016-17.

D'altra banda, però, en l'etapa d'educació secundària i en la postobligatòria la situació s'agreuja, i sovint es disposa de menys dotacions de professionals especialitzats que els existents en l'etapa d'educació primària. De fet, l'alumnat amb NEE al Batxillerat tan sols representa el 0,59% del total, 4,6 vegades menys que a la ESO i un 5,3 menys que a Primària. En general, cal reforçar les dotacions de professionals especialitzats als instituts per poder atendre adequadament l'alumnat amb algun tipus de dificultat, i millorar així l'atenció educativa, facilitar la tasca docent i reforçar la capacitat inclusiva del sistema educatiu en un context caracteritzat per una elevada taxa d'abandonament escolar prematur i d'atur juvenil al nostre país.

Paral·lelament, al novembre de 2020, la Plataforma d'Escola Inclusiva de Catalunya feia públic un «Decàleg d'Accions Urgents per redreçar el rumb cap a l'escola inclusiva» que posava de manifest que «les dades no conviden a l'optimisme i amb massa freqüència arriben casos individuals que més aviat fan pensar que no només no avancem, sinó que fins i tot podem estar reculant». Igualment, aquesta Plataforma plantejava un seguit de reivindicacions a fi de redreçar el rumb, recuperar el temps perdut i tornar a observar progressos en aquest llarg camí cap a l'escola inclusiva.

Per tal d'analitzar en profunditat els reptes que suposa el desplegament d'un sistema educatiu inclusiu a Catalunya, i alhora plantejar els problemes i les debilitats de l'actual situació per trobar solucions i avançar amb determinació i el màxim consens polític i social possible en la direcció d'un sistema educatiu inclusiu; per aprofundir en el que hauria de ser un bon funcionament dels CEEPSIR i dels SIEIs en les diferents etapes educatives, i per analitzar també la situació dels centres d'educació especial, es proposa crear una comissió d'estudi al Parlament de Catalunya. Aquesta comissió ha de culminar la seva feina amb la redacció d'un informe que reculli l'anàlisi feta i les principals recomanacions o conclusions realitzades i treballar de forma paral·lela amb la taula d'Educació Inclusiva que el Departament d'Educació està endegant.

Normes d'organització i funcionament

Tipus de Comissió

Es proposa la creació d'una comissió d'estudi sobre el desplegament d'un sistema educatiu inclusiu a Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 63 del Reglament del Parlament.

Composició

La comissió ha d'ésser integrada per un membre de cada grup parlamentari. La seva regulació es preveu d'acord amb les disposicions del Reglament del Parlament per a aquest tipus d'òrgan.

D'altra banda, també es preveu la possibilitat que hi assisteixin persones expertes, especialistes, direccions de centres educatius, docents i professionals de suport educatiu com psicopedagogs i representants d'entitats i de la comunitat educativa en general, així com integrants de la comissió sobre «l'educació inclusiva en la lluita

contra la segregació escolar» impulsada pel Síndic de Greuges i representants de la Taula d'Educació inclusiva del govern de la Generalitat abans esmentada.

Objecte

Garantir un sistema educatiu inclusiu des de l'etapa educativa 0-3 anys fins a la postobligatòria que reforci l'equitat del sistema i millori l'atenció a l'alumnat amb NESE i NEE tant en horari lectiu com no lectiu (sortides i colònies, temps de menjador, activitats extraescolars, etc.) i alhora doni suport a la tasca pedagògica que realitzen els i les docents, que han d'afrontar en el seu dia a dia una complexitat creixent a les aules.

Termini per a la realització dels treballs de la Comissió

La comissió d'estudi sobre el desplegament d'un sistema educatiu inclusiu a Catalunya tindrà la vigència corresponent a la de la legislatura en curs.

La comissió podrà redactar un informe final que, si escau, serà aprovat, d'acord amb les previsions del Reglament del Parlament.

Palau del Parlament, 10 de maig de 2021

Alícia Romero Llano, GP PSC-Units; Eulàlia Reguant i Cura, GP CUP-NCG;
David Cid Colomer, GP ECP; portaveus

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 26.05.2021 al 03.06.2021).

Finiment del termini: 04.06.2021; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 18.05.2021.

3.30. Altres tramitacions

3.30.04. Procediments relatius als informes del Síndic de Greuges

Informe del Síndic de Greuges titulat *Detecció d'alumnat amb necessitats educatives específiques i ús de la reserva de plaça. Proposta de desplegament del Decret 11/2021*

360-00003/13

PRESENTACIÓ: SÍNDIC DE GREUGES

Es pren nota de l'Informe (reg. 2503).

Acord: Mesa del Parlament, 18.05.2021.

A la presidenta del Parlament,

Benvolguda,

Em plau lliurar-vos l'informe *Detecció d'alumnat amb necessitats educatives específiques i ús de la reserva de plaça. Proposta de desplegament del Decret 11/2021* elaborat a partir dels treballs de la Comissió d'estudi sobre la detecció de l'alumnat amb necessitats educatives específiques, en el Marc del Pacte contra la Segregació Escolar, coordinada pel Síndic de Greuges i amb participació del Departament.

L'informe proposa establir criteris bàsics per a l'elaboració del Protocol de detecció d'alumnat amb necessitats educatives específiques i ús de la reserva de places, donat que un dels principals dèficits en la lluita contra la segregació escolar és la infrautilització de la reserva de places com a instrument efectiu per promoure l'es-

colarització equilibrada d'alumnat. Amb l'objectiu de corregir aquesta mancança, el Pacte contra la segregació escolar preveu l'elaboració d'aquest protocol.

Tal i com estableix la Llei 24/2009, del 23 de desembre, del Síndic de Greuges, en el seu article 65, aquest informe ha d'ésser objecte de debat parlamentari en comissió.

Tot esperant que l'anàlisi dels drets motivi el treball de la Cambra, us saludo cordialment,

Barcelona, 14 de maig de 2021
Rafael Ribó, síndic de Greuges

N. de la r.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament i en l'edició electrònica d'aquest BOPC.

---

4. Informació

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans

4.70.10. Altres comunicacions

Resolució del Síndic de Greuges sobre l'actuació de les administracions públiques amb relació als projectes d'implantació de diverses infraestructures d'energies renovables

337-00004/13

PRESENTACIÓ: SÍNDIC DE GREUGES

Reg. 2403 / Coneixement: Mesa del Parlament, 18.05.2021

A la presidenta del Parlament

Senyora,

Us adjunto la resolució de l'expedient AO-00080/2021 sobre l'actuació de les administracions públiques en relació als projectes d'implantació de diverses infraestructures d'energies renovables.

Atentament,

Barcelona, 11 de maig de 2021

Rafael Ribó, síndic (e.f.)

N. de la r.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.
